

Dosarul nr. 1-1843/2019
PIGD: 12-120234-09042019

S E N T I N Ţ Ă
în numele legii

13 noiembrie 2023

mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul Buiucani)

în componenţa:

Preşedintelui şedinţei, judecătorul	Stella Bleşceaga
Grefieri	Diana Avasiloae, Varvara Apostol

cu participarea:

Procurorilor	Nicu Şendrea, Dumitru Grecu, Vitalie Lungu, Olesca Botezatu şi Alexandru Chiriţa
Avocatului părţilor vătămate	Radu Dumneanu
Părţi vătămate	Vitalie Carazanu
Părţi vătămate	Ivan Carazanu
Apărătorilor inculpatului	Ilie Gîlca, Mihail Garaba
Inculpatului	Veaceslav Albot

examinând în şedinţa de judecată publică, în procedură generală, în limba română, cauza penală de învinuire a lui:

Albot Veaceslav *****, născut pe *****,
IDNP: *****, originar din r-nul *****, satul
*****, pe str. ***** şi domiciliat în mun.
*****, pe str. *****, în ap. *****, căsătorit,
fără persoane la întreţinere, nesupus militar,
angajat în câmpul muncii în calitate de manager
achiziţii produse cerealiere în cadrul „*****”
S.R.L., fără grade de invaliditate, fără titluri
speciale, grade de calificare şi distincţii de stat,
nu se află la evidenţa medicului narcolog şi
psihiatru, cetăţean al Republicii Moldova şi a
României, fără antecedente penale,

în comiterea infracţiunea prevăzută de articolul 190 alin. (5) din Codul penal.

Procedura de citare legală, respectată.

Date cu referire la examinarea cauzei penale: 9 aprilie 2019 – 13 noiembrie 2023
(în examinare la judecătorul Stella Bleşceaga de la 17 decembrie 2019).

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate și cercetate nemijlocit în ședință de judecată, instanța,

C O N S T A T Ă:

Fapta prejudiciabilă constatată.

1.1. Inculpatul **Albot Veaceslav**, în perioada de la 1 ianuarie 2012 până la 25 iunie 2016 urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altor persoane, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmărire lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, prin includerea în eroare a lui Vitalie Carazanu, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase și anume, sub pretextul ca va efectua tranzacții a valutei naționale și străine și îi va achita dobânda de 1% lunar din suma oferită, în mun. Chișinău, în incinta centrului comercial „Olimpiada” situat la intersecțiile dintre bd. Decebal cu bd. Dacia, în două schimburi valutare situate în incinta centrului comercial „Elat” situat pe bd. Decebal, a primit cu titlu de împrumut pe un termen nedeterminat de la Vitalie Carazanu, mijloace bănești în sumă totală de 82 000,00 de EURO, care potrivit cursului valutar oficial al Băncii Naționale a Moldovei constituia suma de 1 791 929,60 de lei, cauzând astfel părții vătămate Vitalie Carazanu o daună materială în proporții care depășesc 40 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Tot el, **Veaceslav Albot**, în aceeași perioadă de timp de la 1 ianuarie 2012 până la 25 iunie 2016, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altor persoane, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmărire lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, prin inducerea în eroare a lui Ivan Carazanu, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase și anume, sub pretextul că va efectua tranzacții a valutei naționale și străine, pentru ce îi va achita o dobândă de 1% lunar din suma oferită, în mun. Chișinău, în incinta centrului comercial „Olimpiada” situat la intersecțiile dintre bd. Decebal cu bd. Dacia, în două schimburi valutare situate în incinta centrului comercial „Elat” situat pe bd. Decebal, a primit de la Ivan Carazanu cu titlu de împrumut pe un termen nedeterminat mijloace bănești în sumă totală de 66 073,00 de EURO, care potrivit cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei constituia suma de 1 443 880,05 de lei, și mijloace bănești în sumă de 58 854,00 de dolari SUA, care potrivit cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei, constituia echivalentul sumei de 965 888,037 de lei, iar în total reprezintă suma de 2 409 768,091 de lei, cauzând astfel părții vătămate Ivan Carazanu o daună materială în proporții care depășesc 40 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

1.2. De către organul de urmărire penală, acțiunile lui *Veaceslav Albot* au fost încadrate juridic în baza art. 190 alin. (5) din Codul penal – *escrocheria (în redacția Legii nr. 179 din 26 iulie 2018, în vigoare din 17 august 2018)*, adică pentru săvârșirea „dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al

încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile”.

Privind procedura.

2.1. În şedinţa de judecată, inculpatul Veaceslav Albot nu a recunoscut vina în săvârşirea infracţiunii şi circumstanţele de fapt imputate, motiv pentru care în conformitate cu articolele 351 şi 352 din Codul de procedură penală, instanţa de judecată a dispus examinarea cauzei penale în privinţa acestuia, în procedură generală, în limba de stat şi în şedinţa publică.

Poziţia inculpatului.

3.1. *Inculpatul Veaceslav Albot*, fiind audiat în şedinţa de judecată, nu a recunoscut vinovăţia în faptele incriminate, susţinând că în anul 1997, a început să lucreze în domeniul schimbului valutar la magazinul „Green Hills” în calitate de casier de schimb valutar. Tot în aceeaşi perioadă, a făcut cunoştinţă cu domnul Vitalie, introducându-l prin intermediul domnului Anatol Eni, care a fost coleg de facultate. După absolvire, relaţia cu domnul Anatol Eni a evoluat către o prietenie solidă. În anul 2001, inculpatul şi-a schimbat locul de muncă şi a început să desfăşoare activitatea alături, în frizeria „Olimpiada” din sectorul Botanica, continuând să administreze două case de schimb valutar: S.R.L. „Grivion” şi S.R.L. „Vlamus Schimb”. În S.R.L. „Vlamus Schimb”, inculpatul a deţinut o participaţie de 50% ca fond social. În acelaşi timp, în această perioadă, domnul Vitalie Carazan a început să cumpere valută cu lei moldoveneşti prin intermediul caselor de schimb pe care inculpatul le administra. În timp, domnul Vitalie Carazan a început să lase sume de bani inculpatului, care probabil nu erau necesare pentru activităţile sale. În anul 2008, domnul Vitalie l-a întrebat pe inculpat dacă poate plăti dobândă pentru banii pe care aceştia i-a lăsat în grija inculpatului. Inculpatul a consimţit şi a stabilit că va plăti o dobândă lunară pentru sumele de bani deţinute. Această relaţie financiară a fost structurată astfel: în fiecare lună, inculpatul înregistra toate intrările şi ieşirile de bani, calculând şi adăugând dobânda, notându-le cu semnele „+”, „-”, respectiv „%”. La finalul fiecărei luni, inculpatul determina soldul prin suma soldului anterior, adăugând toate intrările, scăzând toate ieşirile, la care se adăuga dobânda notată cu „+ %” şi astfel se calcula soldul pentru acea lună. Această înţelegere financiară a continuat între inculpat şi domnul Vitalie din anul 2008 până în 2016. Inculpatul a avut o relaţie similară cu domnul Ivan Carazan din 2012 până în 2016. Inculpatul i-a informat pe cei doi domni că ar putea să împrumute banii altor persoane. În perioada 2010 până în 2016, inculpatul a colaborat cu domnul Viorel Plugaru, căruia i-a împrumutat o sumă semnificativă de bani în valoare de 590 000 de EURO. În luna iunie 2016, inculpatul a solicitat restituirea sumelor împrumutate de la domnul Plugaru, însă acesta a amânat şi nu a onorat această solicitare. Inculpatul a intrat într-o stare de disperare şi suferinţă extremă, care a afectat profund starea sa psihică. A căutat ajutor şi a discutat cu un preot din biserica la care mergea, relatându-i situaţia sa şi dificultăţile pe care le experimenta. Preotul l-a încurajat să continue să trăiască şi să facă

față situației sale. În consecință, inculpatul a redactat o scrisoare în care a expus situația sa legată de domnul Plugaru Viorel și a întocmit liste cu persoanele cărora le datorează bani, fără a specifica dobânzile, notând doar sumele finale. Aceste documente au fost lăsate în birou, iar inculpatul a părăsit țara fără a informa pe cineva. După aproximativ două săptămâni, inculpatul a contactat soția sa și i-a cerut să vândă toate bunurile pe care le puteau și să înceapă să achite datoriile. Din iunie 2016 până în prezent, atât inculpatul, cât și familia sa, au muncit și au achitat datoriile pe măsură ce au putut. În ceea ce privește domnii Carazanu Vitalie, inculpatul a restituit suma de 14.000 de dolari SUA, care reprezenta o datorie față de Anatol Eni, în perioada 2016 până în prezent. Cu privire la această sumă, domnul Vitalie a comunicat anterior că au fost returnați 10.000 de dolari, în timp ce domnul Anatol Eni a afirmat că toți cei 14.000 de dolari au fost returnați, iar inculpatul nu poate confirma cu precizie care este adevărul. În luna noiembrie 2021, inculpatul i-a restituit domnului Vitalie suma de 3000 de euro, iar din luna octombrie 2022 și până în prezent, a continuat să plătească lunar câte 200 de euro. În octombrie 2019, inculpatul a returnat domnului Ivan Carazan suma de 10.000 de euro, iar din octombrie 2022 până în prezent, a efectuat plăți lunare de 200 de euro. Inculpatul afirmă că nu a avut niciodată intenția de a înșela sau de a sustrage bani de la cineva. Situația sa actuală este rezultatul încrederii acordate lui Plugaru Viorel, care l-a păgubit. Ultima dată când a avut contact cu acesta a fost în mai 2019, când acesta i-a comunicat că va veni în România din Emiratele Arabe Unite pentru a deschide o afacere, însă acest lucru nu s-a materializat. Aceasta reprezintă declarația integrală a inculpatului cu privire la acest caz. Inculpatul dorește să menționeze că, în iulie 2017, la părinții soției sale din raionul Fălești, au venit doi ofițeri de urmărire penală care au efectuat o vizită neanunțată. Aceștia au desfășurat activități de cercetare în sat, inclusiv la primărie și au exercitat presiune asupra părinților soției sale, care aveau 77 de ani și tatăl său era nevăzător. Acest aspect, deși nu este direct legat de cazul în discuție, a avut un impact negativ asupra familiei inculpatului. De asemenea, inculpatul menționează că a fost privat de libertate în Penitenciarul nr. 13 timp de 24 de zile în luna februarie 2019, întrucât a fost luată o decizie de privare de libertate, dar nu a fost privat și de accesul la aer curat. În timpul detenției, în celulă se fuma constant, deși inculpatul nu este fumător, ce i-a afectat starea de sănătate și bunăstarea sa.

La întrebările procurorului a menționat, că în perioada în care s-a aflat în afara țării nu a efectuat transferuri în adresa părților vătămate, iar sumele acordate ca împrumut de către părțile vătămate Carazanu Vitalie și Ivan, în casieria caselor de schimb valutar nu se oglindeau, ele se păstrau la el personal. În perioadele 2008-2016 recipise nu au fost scrise, doar înscrisuri pe suport de hârtie în care erau arătate toate intrările și toate ieșirile.

La întrebările apărătorului a specificat, că nu a avut probleme financiare, problema s-a început când și-a dat seama că Plugaru Viorel nu îi întoarce banii, în iunie 2016. Ulterior Eni Anatol l-a ajutat financiar, îi era dator cu bani, cu suma de 14 000 dolari SUA. Tot în iunie 2016 ar fi rugat soția să vândă tot ce pot vinde pentru a întoarce datoriile. Soția lui în afaceri nu a fost implicată, decât s-a întâmplat în timpul întâlnirilor

cu Vitalie să se afle doar în același automobil, iar în perioada cât s-a aflat peste hotare, nu a luat legătura cu nici o persoană căreia îi era dator.

La întrebările părții vătămate *Ivan Carazanu* a mai declarat că nu a plecat peste hotare cu banii, ci toată perioada cât a fost peste hotare a muncit și a transmis sumele de bani la persoanele la care era dator. El nu a cerut bani de la persoanele vătămate, ultimii i-au propus și el a acceptat să țină bani la procente. A menționat că dacă Plugaru Viorel i-ar întoarce toți banii pe care i-a transmis lui, el ar închide toate datoriile cu toate persoanele, considerând că la fel cum au avut încredere în el părțile vătămate, așa a avut și el încredere în Plugaru Viorel (vol. VIII, f.d.78-80).

Declarațiile părților vătămate în ședința de judecată.

4.1. Partea vătămată *Carazanu Ivan*, prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în ședința de judecată a declarat că Carazanu Vitalie este fratele său, pe inculpatul Albot Veaceslav îl cunoaște, o perioadă de timp au fost cunoscuți buni. A menționat că în anul 2005, prin intermediul fratelui Carazanu Vitalie, partea vătămată a făcut cunoștință cu Alerguș Grigore și Albot Veaceslav. Până în anul 2014, de puține ori au fost efectuate operațiuni de schimb valutar la ei ca persoane fizice. În anul 2014-2015, partea vătămată s-a adresat mai des pentru operațiuni de schimb valutar. Operațiunile se efectuau în oficiul S.R.L. „Grivion”, de pe bd. Decebal, care aparținea fraților Alerguș, în schimbul valutar din centrul comercial „Elat” și „Olimpiada”. La începutul anului 2015, în oficiul S.R.L. „Grivion”, Alerguș Grigore împreună cu Albot Veaceslav i-au propus părții vătămate să lase sume de bani pentru afaceri în schimbul dobânzii de 1% lunar. În cele din urmă, acesta a comunicat că de mult timp are o linie de creditare la „*Corporația Rurală de Creditare*” pe care o achită și până în prezent. A transmis că acolo achită dobândă, iar cei doi i-au spus că ei vor achita dobânda pentru el și că banii pot fi lăsați lor pentru afaceri. Partea vătămată a spus că se va gândi și le va da un răspuns. După aceea, a discutat cu fratele Carazanu Vitalie despre propunerea dată, acesta i-a spus să nu-și facă griji și că în spatele lor se află fratele mai mare pe nume Alerguș Victor, care este o persoană influentă. După ce și-a dat acordul, începând cu anul 2015 și până la data de 22.06.2016, Alerguș Grigore și Albot Veaceslav au încasat bani de la partea vătămată în sumă de 48 854 mii dolari și 66 073 mii EURO. Partea vătămată comunică că, când i-au propus să lase banii la ei, Alerguș Grigore a spus că Albot Veaceslav este persoana lui de încredere și că acesta va duce evidența și va încasa banii. De fiecare dată când banii erau încasați de la partea vătămată, Albot Veaceslav scria o chitanță în care era indicată familia, numele, data și suma de bani care se afla la ei. Ultima chitanță în original se află la partea vătămată, copiile au fost prezentate organelor de drept. Ultima chitanță a fost întocmită la data de 10.04.2016 cu sumele de 33654 mii dolari și 58073 mii euro. După aceea, începând cu data de 10.04.2016 și până la data de 22.06.2016, Albot Veaceslav a mai încasat de la partea vătămată bani în sumă de 8000 euro și 15200 dolari. În această perioadă, dobânda lunară nu a fost calculată. La data de 25.06.2016, când partea vătămată a avut nevoie de bani, l-a telefonat pe Albot Veaceslav, dar acesta nu era disponibil. După aceea, partea vătămată l-a telefonat pe Alerguș Grigore și a avut o întâlnire în cadrul

căreia Alerguș Grigore a comunicat că nu este la curent cu dispariția lui Albot Veaceslav și că după ce se informează, o să se întâlnească. La mai multe întâlniri cu Alerguș Grigore, la care discuțiile erau înregistrate audio, acesta a spus că este la curent cu sumele de bani lăsate de Albot Veaceslav pentru el și a prezentat o filă mare cu toate sumele de bani. Sumele date au fost confirmate, iar Alerguș Grigore a afirmat de mai multe ori să nu se deranjeze și că banii le vor fi întorși, dar mai întâi trebuie să se clarifice cu Albot Veaceslav. El a mai spus să nu meargă la poliție, deoarece nu dorește să fie implicat și că-și va pierde reputația. După mai multe întâlniri cu Alerguș Grigore, împreună cu Carazanu Vitalie, partea vătămată și-a dat seama că acesta nu se grăbește să le întoarcă banii. După asta, împreună cu fratele său Carazanu Vitalie s-au adresat la poliție, Alerguș Grigore nu a mai dorit să discute cu ei și a început să dea vina pe Albot Veaceslav.

La întrebările procurorului, partea vătămată a menționat că nu cunoaște dacă în perioada anului 2012-2016 Albot Veaceslav era fondator a vreunei firme, cunoaște că lucra la S.R.L. „Grivion”, fratele său i l-a recomandat să facă operațiuni la prietenii lui Alerguș Grigore și Albot Veaceslav. Condițiile împrumutului de bani de către Albot Veaceslav și Alerguș Grigore au fost că aceștia urmau să achite dobândă către „Corporația rurală de creditare”, care varia de la 870-5000 lei lunar. O parte din bani care i-a dat cu împrumut erau a familiei și finilor de cununie care se aflau în Italia. A indicat că nu a primit nici o dobândă, sumele de bani erau adăugate la sumele ulterioare, banii erau transmiși în oficiul „Grivion” în prezența lui Albot Veaceslav, Alerguș Grigore, Cujba Alexandru, în schimbul valutar din centru comercial „Elat”, era casierita care era preîntâmpinată de către Albot Veaceslav că el va aduce banii. Când Alerguș i-a făcut propunerea, a înțeles că Albot Veaceslav este persoana lui de încredere și că el va duce evidența banilor și încasarea lor, ar fi transmis bani lui Alerguș Grigore împreună cu Albot Veaceslav. Are o recipisă în original din partea lui Albot Veaceslav, iar când banii se transmiteau prin casierita recipisa se scria mai târziu, însă momente prin care ar fi transmis banii prin alte persoane fără știrea lui Albot nu ar fi fost. A mai comunicat că o parte din bani erau de la „Corporația rurală de creditare” iar o parte din bani erau din afacerea de întreprinzător în bază de patentă în cadrul centrului comercial din str. Calea Basarabiei, în sumele de bani indicate fiind inclusă și dobânda. A comunicat că știe așa persoană Eni Anatolie, însă acesta nu ar fi achitat nici o dată datoria lui Albot Veaceslav de față cu el, Eni nu i-ar fi transmis nici o sumă de bani. Carazanu Vitalie i-ar fi transmis lui Albot sume de bani, însă nu cunoaște sumele și dacă Albot i-a restituit fratelui său careva bani. Cu Albot Veaceslav nu a luat legătura după ce a dispărut, s-au întâlnit doar în judecată. Pe parcursul anilor s-a întâlnit cu Albot și acesta i-ar fi restituit suma de 10 mii euro, după care i s-ar fi comunicat de către avocatul lui vechi că va face o schemă de tranzacție a banilor, însă avocatul ar fi fost schimbat și discuțiile nu ar mai fi avut loc.

La întrebările avocatului părților vătămăte, a indicat că a făcut înțelegerea referitor la împrumut cu Albot Veaceslav și Alerguș Grigore, împrumutul fiind pentru ambii, pentru afacerile lor, împrumutul fiind pentru o perioadă nedeterminată, suma nefiind una precisă, nu a solicitat garantarea împrumutului, nu a solicitat garantarea deoarece fratele său îi cunoștea de mult timp pe Alerguș Grigore, Albot Veaceslav, persoana de încredere era Alerguș Victor, cu ultimul însă nu a avut nici o înțelegere. A

menționat că nu poate calcula dobânda, deoarece sumele de bani variaau de la luare la primire, recipisele anterioare erau distruse de către el și Albot Veaceslav. La moment are pretenții față de Albot Veaceslav și Alerguș Grigore, însă Albot Veaceslav ar fi declarat că banii îi va restitui el.

La întrebarea inculpatului a concluzionat că în perioada când aducea bani, lua și bani înapoi la cerința părinților, a finilor din Italia, și la necesitatea acțiunilor de antreprenoriat în baza patentei.

La întrebările instanței a declarat că ultima recipisă datează cu 10 aprilie 2016, iar Albot Veaceslav i-ar fi solicitat prin intermediul casieritei suma de 8000 euro și 15200 dolari SUA, și când banii erau transmiși prin casieriță, recipisa era scrisă de către Albot Veaceslav la următoarea întâlnire, în recipisă fiind indicată familia, numele, data și sumele de bani care se aflau la ei. Pe Alerguș Grigore îl cunoaște de mai mult timp, iar pe Albot Veaceslav de mai puțin timp, relațiile de transmitere a banilor au durat un an și ceva, între aceștia fiind relații de încredere. Consideră că a fost dus în eroare prin minciuni, amăgire că îi va întoarce banii, or cu câteva luni înainte de dispariție aceștia avea apartamente, mașini, dar după au devenit oameni săraci. La moment gestionează o firmă de vânzare a încălțăminte, iar atunci cumpăra dolari ca persoană fizică în baza patentei (vol. VIII, f.d.8-10).

4.2. Partea vătămată **Vitalie Carazanu**, prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în ședința de judecată a declarat că îl cunoaște pe inculpatul Albot, au fost prieteni apropiați, iar Carazanu Ivan este fratele său. A menționat că în anul 1993 s-a căsătorit cu Eni Silvia, iar fratele ei, Eni Anatol, era coleg cu Alerguș Grigore și Albot. După căsătorie, ei au locuit împreună cu familiile lor într-un cămin. În acea perioadă, Vitalie a început să lucreze la piața din Calea Basarabiei ca vânzător și a început să se acumuleze surplus de bani. Alerguș și Eni se ocupau cu schimburile valutare, iar pentru a efectua aceste tranzacții, Vitalie și soția sa s-au bazat pe serviciile lui Victor Alerguș și Anatol Eni, cunoscuți ca persoane de încredere. Pentru a evita să aibă mereu banii asupra lor, au decis să încredințeze aceste sume lui Alerguș Grigore. Atunci când aveau nevoie de bani, îl contactau pe Grigore, care le elibera sumele necesare. Mai târziu, Grigore Alerguș a propus un acord pentru a obține un procent din suma pe care Vitalie o încredința, și acest acord a fost făcut în prezența lui Albot Veaceslav. În lunile decembrie, ianuarie și februarie, precum și în aprilie, mai și iunie, banii erau extrași de la el. În 2015, când a avut nevoie de o sumă mai mare, Albot Veaceslav i-a comunicat că există probleme cu eliberarea acelei sume. Atunci, Vitalie l-a contactat pe Grigore Alerguș, care a rezolvat situația, însă cu o întârziere. În anul următor, când a încercat să-l contacteze pe Albot Veaceslav pentru următoarea tranzacție, acesta a dispărut. În acel moment, Vitalie a încercat să contacteze pe Grigore și Victor Alerguș pentru a rezolva problema. La întâlnirea dintre ei, Grigore Alerguș a prezentat o recipisă în care Albot Veaceslav a indicat sumele de datorii ale lui Vitalie. Întrebarea cu privire la cum se va rezolva problema a fost pusă, iar Grigore Alerguș a promis să returneze banii și să nu mai deranjeze. Când Vitalie l-a întrebat unde se află Albot Veaceslav, acesta a comunicat că vor afla la momentul potrivit. Ei au încercat să ia legătura cu soția lui Albot Veaceslav,

care era informată despre toate tranzacțiile, dar ea a negat orice implicare și a sugerat să discute cu Grigore Alerguș. Vitalie a cerut ca datoria de la Eni Anatolie, care avea o datorie față de Grigore Alerguș, să-i fie transferată. Au avut o discuție cu Eni și Alerguș, unde Eni Anatol i-a restituit datoria lui Vitalie. În multe cazuri, când Vitalie ducea banii pentru schimburile valutare, erau prezenți Grigore Alerguș și Albot Veaceslav. În cazul în care Albot nu era disponibil, Cujba Alexandru prelua banii, cu aprobarea și cunoștința lui Albot. Mai târziu, Vitalie l-a întrebat pe Eni Anatol despre prietenia lor cu Albot și Alerguș, iar acesta i-a comunicat că trebuie să se descurce singur și să clarifice situația. Eni Anatol, știind că a recomandat acești oameni, a spus că nu poate să-l ajute cu nimic.

La întrebările procurorului a comunicat că în cazul schimbului valutar, Albot Veaceslav era casier și ducea contabilitatea fraților Alerguș. Banii erau transmiși lui Albot Veaceslav în prezența și cu prevenirea lui Alerguș, Albot fiind propus de Alerguș în momentul în care a început a-l deranja prea mult pe ultimul. Ducea evidența individual, la fel și Albot, iar la o perioadă oarecare verificau sumele. A indicat că recipisa din spusele lui Alerguș a fost lăsată de către Albot, cu indicarea datoriilor față de ei, procentul lunar nu l-ar fi primit niciodată, i se spunea că banii vor fi adăugați la suma rămasă, suma ar constitui 82 mii de EURO, însă i s-ar fi întors doar suma lui Eni Anatol în mărime de 14 mii dolari SUA.

La întrebările apărătorului a indicat că nu cunoaște cu precizie în ce an a făcut cunoștință cu Albot Viaceslav, însă în 2013 a început a transmite banii. În vara anului 2015 a luat suma de 42 mii euro de la Albot Viaceslav. Rămâneau să îi fie întorși suma de 22 sau 23 mii euro, după care a mai transmis suma de 60 mii de EURO lui Albot, dar cu cunoaște data când a transmis. În suma de 82 mii de EURO erau incluse și dobânzile, însă nu cunoaște suma de bază și dobânda. A menționat că în vara anului 2015 au făcut debit-credit când a luat suma de 42 mii de EURO și 22-23 mii de dolari SUA care au rămas la ei. Păstra suma dată de bani, deoarece avea nevoie de un transplant, știind că în orice moment îi poate cere înapoi. Albot Viaceslav nu i-ar fi solicitat bani pentru afaceri, nu au avut nici un împrumut cu acesta.

La întrebarea inculpatului a menționat că în suma de 82 mii se includ și procentele din vara anului 2015 (vol. VII, f.d.236-238).

În ședința de judecată au mai fost audiați în calitate de martori:

5.1. Martorul **Eni Anatolie**, prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în ședința de judecată a declarat că îi cunoaște pe Carazanu Vitalie, acesta este căsătorit cu sora sa, este în relații bune cu părțile vătămate și îl mai cunoaște pe inculpatul Albot Veaceslav, care este cumătrul său.

La întrebările procurorului a menționat despre faptul că a fost audiat la poliție și cunoaște că Carazanu Vitalie și Ion i-ar fi transmis o sumă de bani lui Albot Veaceslav, martorul fiind în relații bune cu Albot Veaceslav și Alerguș Grigore, la care mergea și schimba, împrumuta bani, dar cunoaște că Vitalie și Ion mergeau la Albot și schimbau bani, adică colaborau din 1995 sau 1996. Până la întâmplarea respectivă nu a cunoscut ce sumă a luat Albot de la frații Carazanu, însă a auzit de suma de 220 mii EURO, suma

fiind transmisă lui Albot pentru păstrare însă nu cunoaște condițiile de păstrare a banilor cât și dacă au fost semnate acte în acest sens. Nu cunoaște nici dacă suma de bani respectivă ar fi fost restituită fraților Carazanu, anterior a avut datorii față de Albot Veaceslav, însă la frații Carazanu nu, nu cunoaște dacă datoria care a avut-o față de Albot Veaceslav rezultă din banii care acesta i-a primit de la frații Carazanu, a aflat de la Carazanu Vitalie că o parte din sumă îi aparține lui, iar o parte lui Ion Carazanu.

La întrebările părții vătămate Carazanu Vitalie a comunicat, că a început activitatea schimbului valutar în anul 1992, era angajat la o casă de schimb valutar, iar în perioada 1996-1998 a fost angajat al casei de schimb valutar „Galeon”, atât timp cât a activat Carazanu Vitalie a schimbat bani la el, nu crede că avea necesitate să schimbe în altă parte. A menționat că le-a făcut cunoștință lui Carazanu Vitalie cu Alerguș Grigore, cu care au fost colegi și după asta cumetri. În perioada în care a locuit la cămin în anii 1993-1997, nu i-a făcut cunoștință lui Vitalie cu Albot Veaceslav. La fel, a avut o datorie de 15 mii dolari către Albot, o mie i-a transmis lui Albot și 14 mii i-a întors lui Carazanu Vitalie, din motiv că a avut înțelegere cu Alerguș. A indicat că fără acordul lui Alerguș Grigore, Albot Veaceslav nu i-ar fi eliberat o sumă mai mare, nu se luau decizii fără Alerguș Grigore. A avut înțelegere cu Carazanu și Alerguș ca să întoarcă lui Carazanu câte 100 dolari pe lună, primele două sume le-a transmis lui Vitalie, restul prin diferite persoane străine lui Carazanu Ion, în afară de acești bani nu a avut datorii la Carazanu Vitalie. De asemenea, este sigur că soția sa a transmis bani lui Carazanu Vitalie și aceștia au ajuns la destinație, fiind transmiși prin a treia persoană.

La întrebările avocatului părților vătămate a comunicat, că Albot Veaceslav a început a lucra cu Alerguș Grigore în anul 1997, atunci când acesta a venit la Chișinău. Cu Albot Veaceslav nu ar fi discutat referitor la datorie, doar cu Alerguș Grigore a discutat la datorie, la această discuție la care a participat el, Alerguș Grigore și Carazanu Vitalie. Anterior a avut o întâlnire cu Alerguș Grigore și Carazanu Vitalie, având o înțelegere ca să-i restituie banii lui Carazanu Vitalie, nu a cerut acordul lui Albot Veaceslav de a transmite banii care îi era dator lui Carazanu Vitalie. Când era vorba de o sumă mai mică pentru schimb, negocia cu Albot Veaceslav, iar când era vorba de o sumă mai mare, cu Alerguș. Sumele mici erau fără dobândă, deoarece le întorcea repede, sumele mari erau cu dobândă, și ar fi transmis din contul datoriei lui Albot suma de 15 mii dolari lui Carazanu, după ce Alerguș a comunicat că Albot a dispărut și nimeni nu-l găsește, Vitalie spunându-i că a doua zi Albot Veaceslav urma să pregătească o sumă de bani pentru procurarea mărfii, după care a subliniat că după ce a fost audiat la poliție, nu ține minte dacă a mai transmis bani lui Carazanu Vitalie, dar în anul în care a dispărut Albot, ar fi transmis suma de 2000 și după aceasta câte o mie dolari pe lună.

La întrebările părții vătămate Carazanu Ivan a menționat, că a avut o întâlnire la „McDonalds” și una în centrul comercial Elat, la una din întâlniri a participat și Carazanu Ion. La întâlnirea cu Alerguș Grigore, de către ultimul au fost citite datoriile lui Albot Veaceslav de pe o foaie lăsată de către Albot Veaceslav lui Alerguș Grigore, precizând că nu avea să lase fără siguranță lui Alerguș Grigore, banii lui Albot Veaceslav (vol. VIII, f.d.18-21).

5.2. Martorul *Alerguș Grigore*, prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în ședința de judecată a declarat că cunoaște ambele părți vătămate de foarte mult timp, iar pe inculpatul Albot Veaceslav la fel îl cunoaște și sunt cumetri.

La întrebările procurorului a menționat, că cu Carazanu Vitalie s-a întâlnit în anii 2017-2018 lângă magazinul „GreenHills”, se cunoșteau de mult, iar la întrebarea ce face i-a spus că aduce mașini din America și îi trebuie valută ca să facă transfer peste hotare. După ce acesta a plecat, l-a întrebat pe Albot Veaceslav ce tangență cu are cu Carazanu, iar Albot i-a spus că Vitalie nu ține banii în bancă și îi lasă la el în oficiu, cabinetul fiind lăsat sub pază și era safeu. Cunoaște că frații Carazanu aduceau lei pentru convertire și dacă nu avea nevoie de ei în acel moment îi lăsa pentru păstrare. În acea perioadă avea o casă de schimb valutar, iar Albot lucra la el, totodată mai avea o casă de schimb valutar în aceeași clădire. Prin anul 2017 l-a sunat un prieten și i-a comunicat că Albot a închis telefonul și a întrebat ce s-a întâmplat, el la fel a sunat și telefonul era închis, a plecat la oficiu lui în sectorul Botanica dar ușa era închisă. A rugat administratorul clădirii ca să deschidă ușa, înăuntru nu era nimeni însă a găsit pe masă o foaie unde Albot a scris că s-a încurcat cu banii, nu deținea acei bani, a împrumutat unui cumătru o sumă mare de bani și acela nu a întors banii, nu știa cum să procedeze cu oamenii și de asta a închis telefonul. Pe lista respectivă erau și frații Carazanu, pe foaie era scrisă rugămintea de a se întâlni cu acele persoane și să le explice că Albot are o problemă, el se va străui să restituie banii. După asta a sunat-o pe soția acestuia, iar aceasta la fel a găsit o foaie în care a scris că va lipsi o vreme. La o distanță de o zi sau două l-ar fi sunat pe Carazanu Vitalie și s-au întâlnit în sectorul Botanica, i-a explicat că Albot a dispărut, era de față un cumătru de al său și cumnatul lui Carazanu Vitalie. Pe foaie mai era scris că Eni Anatolie era dator cu 20 mii dolari, iar fiindcă erau ambii alături, a transmis ca suma să fie remisă lui Carazanu Vitalie din motiv că Albot nu mai răspunde, iar acea foaie cu datorii a prezentat-o la poliție.

La întrebările părții vătămate Carazanu Vitalie a menționat, că nu a solicitat nici o dată bani și de la nici un frate nu a solicitat bani. Nu l-a prezentat niciodată pe Albot Veaceslav lui Ivan Carazanu în calitate de subaltern. A avut câteva întâlniri cu frații Carazanu și le-a explicat că nu are nici o atribuție la învinuirile care i se aduc, doar a confirmat că a fost scris pe foaie și a prezentat foaia la înțelegerea din sectorul Botanica din localul „McDonalds”.

La întrebarea avocatului părților vătămate a comunicat că niciodată nu a primit bani de la frații Carazanu, nici nu a solicitat vreodată și a susținut că la nici o casă de schimb valutar nu lasă nimeni bani cu acte, precum și nu a fi reacționat în nici un fel la faptul, că Albot primea bani de la frații Carazanu.

La întrebările părții vătămate Carazanu Vitalie a indicat că niciodată nu a rugat și nu a luat bani, iar pe Albot nu l-a prezentat, deoarece îl cunoșteau și fără el. S-a întâlnit cu Carazanu Vitalie o singură dată în oficiul lui Albot pentru a converti bani pentru a aduce mașini din America, iar alte relații nu au avut. Eni Anatolie nu ar fi împrumutat de la el, ci tot de la Albot, adică era pe lista datornicilor cu suma de 20 de mii. A mai precizat, că la casa lui de schimb valutar administrator era Albot, iar din cele două case

de schimb valutar care le avea, una a închis-o și alta a transferat-o cu sediul în magazinul „Elat”, fondator fiind el, iar administrator era Albot și nu cunoaște de ce frații Carazanu aduceau bani la acel schimb valutar, concluzionând că nici o dată nu a văzut cum s-au lăsat bani la casa valutară din sediul „Elat”.

La întrebările apărătorului a menționat că nu a cunoscut că este înregistrat audio de către frații Carazanu. Pe foaia lăsată pe masă ar fi indicat, că Albot a împrumutat bani unui cumătru Plugaru Viorel. S-a mai întâlnit cu alte persoane indicate pe listă și le-a explicat că Albot nu este, nu a auzit ca alte persoane să se adreseze în instanță. După ce Albot a fost adus în țară, ar fi discutat cu acesta, i-a spus că i-a împrumutat lui Plugaru Viorel sumă foarte mare, iar suma nu a fost întoarsă. Sumele de pe foaie erau indicate pentru fiecare persoană în parte, nu ține minte dacă era indicat și procentul, anterior astfel de situații nu au fost în activitatea lui Albot, acesta activând în calitate de administrator din anul 2005 până când a dispărut, anterior nu au dispărut bani și nu au fost neajunsuri, toți l-ar fi cunoscut pe Albot ca pe un om sincer și corect (vol. VIII, f.d.58-60).

5.3. În cadrul cercetării judecătorești au fost cercetate următoarele mijloace de probă administrate în faza de urmărire penală și anume:

- *procesul - verbal de ridicare din 23 septembrie 2016*, prin care de la partea vătămată Carazanu Ivan a fost ridicat un purtător de informație tehnico - electronică de tip „card de memorie DTSE9, 8GB”, pe care se atestă înregistrări ale discuțiilor purtate dintre Carazanu Ivan, Carazanu Vitalie și Alerguș Grigore cu privire la operațiunile cu mijloace bănești efectuate și imposibilitatea de returnare a acestora de către Albot Veaceslav (vol. I, f.d.70);

- *procesul - verbal de ridicare din 29 Mai 2017*, prin care ofițerul principal de urmărire penală al SUPCE a SCAUP al DP mun. Chișinău – Ion Pruteanu a efectuat în cadrul cauzei penale nr. 2016890040 ridicarea de la Alerguș Grigore: a) filă format A4, în partea de sus cu mențiunea „18.02.2014”, înscrisul la calculator se începe cu cuvintele „salut camatru, ekrem de duminica” și se termină cu cuvintele „eu te anunț imediat ce am ceva nou”, pe 1 filă; b) filă format A4, în partea de sus este mențiunea „29.11.2014”, înscrisul la calculator se începe cu cuvintele „camatru noroc, ni-a scris acum” și se termină cu cuvintele „după ce citești scriemi terog”, pe 1 filă; c) filă format A4, în partea de sus este mențiunea „23.12.2014”, înscrisul la calculator se începe cu cuvintele „noroc cumătru, încă nu au transferat...” și se termină cu cuvintele „terog mai fii cu mine”, pe 1 filă; d) filă format A4, în partea de sus este mențiunea „17.02.2015”, înscrisul la calculator se începe cu cuvintele „noroc cumatru, de aproape 2 saptamani” și se termină cu cuvintele „te rog iarta-ma și ma rabda-ma putin”, pe 1 filă; e) filă format A4, în partea de sus este mențiunea „22 iun.”, înscrisul la calculator se începe cu cuvintele „cumatru răspunsurile la întrebările astea tu le știi fiindcă am vorbit mult despre asta...” și se termină cu cuvintele „asta e la moment și crede-mă că se depune efort enorm ca sa rezolvam cat mai repede”, pe 1 filă; f) copia înscrisului pe filă format A4, făcut de Albot Veaceslav la 18.06.1016, pe 1 filă; g) copia pașaportului pe filă format A4, pe numele lui Plugaru Viorel nr. *****din *****, pe 1 filă; h) copia la buletinul de identitate pe filă format A4, pe numele lui Plugaru Viorel, seria și nr. ***** din *****, pe 1 filă (vol. IV, f.d.29-30);

- *procesul - verbal de examinare a obiectului din 21 martie 2018*, potrivit căruia a fost examinat un stick de memorie, de culoarea sură, cu inscripțiile pe acesta: „Kingston”, „DTSE9”, „8gb”, „DTSE9H/8gb”, „05655-302 A00LF”, „KF7224218” și „5V Taiwan”. La conectarea acestuia la blocul de sistem al calculatorului se depistează 3 fișiere denumite „System Volume Information”, „Windows Services” și „Kingston”, pe care nu există informație și 6 fișiere intitulate: „1. Новая запись”, „03.07.2016”, „14.07.2016”, „Tata”, „Новая запись 16.07”, pe care există informație cu înregistrare audio și unde ca rezultat se efectuează o discuție între mai multe persoane care reieșind din metoda de ridicare și declarațiile părților vătămate au fost efectuate cu ajutorul telefonului mobil unde s-au înregistrat discuțiile purtate de către părțile vătămate Carazanu Ivan, Carazanu Vitalie și persoana Alerguș Grigore, iar în cardrul discuțiilor audio se constată că subiectul înregistrărilor este convorbirea purtată între primii fără a dispune de acordul lui Alerguș Grigore și în rezultatul discuțiilor purtate se confirmă faptul transmiterii banilor precum și asigurarea că o să fie returnate mijloacele bănești, dar și scopul utilizării acestora (vol. IV, f. d.206-225);

5.4. Mijloace materiale de probă:

- *un stick de memorie de tipul „DTSE 8gb”* ridicat de la partea vătămată Carazanu Ivan, conținutul căruia a fost examinat odată cu cercetarea procesului-verbal de examinare a obiectului din 21 martie 2018 (vol. IV, f. d. 227-228), care a fost recunoscut în calitate de mijloc material de probă și anexat la cauza penală prin ordonanța ofițerului de urmărire penală Sergiu Darii din 21 martie 2018 (vol. IV, f. d. 226-227).

5.5. În cadrul cercetării judecătorești, în ședința de judecată, suplimentar probelor invocate de partea acuzării, de către partea apărării au mai fost prezentate și cercetate în calitate de probe următoarele înscrisuri:

- *plângere în copie autenticată din 24 mai 2019* depusă de Albot Veaceslav către Procuratura mun. Chișinău, pe faptele pretins ilegale comise de Plugaru Viorel, care ar fi dobândit prin înșelăciune de la inculpat mijloace bănești în cuantum de 590 000 EURO în perioada de timp din anul 2010 până în anul 2016 (vol. VIII, f. d. 23-27);

- *recipisă în limba engleză din 30 martie 2018*, cu traducere oficială în în copie autenticată, prin care terțul Plugaru Viorel explică că datorează suma de 423 000 EURO lui Veaceslav Albot, pe care a luat-o cu împrumut de la ultimul în perioada de timp din luna februarie 2010 până în luna martie 2016 în scopul dezvoltării unei afaceri, iar în prezent activează ca broker imobiliar în or. Dubai din Emiratele Arabe Unite și nu se eschivează de la restituirea datoriei (vol. VIII, f. d. 28-29);

- *ordonanța în copie autenticată, de recunoaștere în calitate de parte vătămată a lui Albot Veaceslav din 14 iunie 2019*, emisă în procesul penal nr. 116pr/19 (vol. VIII, f.d.30);

- *ordonanța/proces verbal de ridicare din 28 iunie 2019*, în copii autentificate, prin care de la Albot Veaceslav au fost ridicate în copie extras din poșta electronică a discuțiilor purtate între Plugaru Viorel și Albot Veaceslav, pe 9 file (vol. VIII, f.d.31-33,35-45);

- *scrisoare de informare din 4 iulie 2019*, prin care Albot Veaceslav este informat că în rezultatul examinării procesului penal nr. 116pr/19 din 3 iulie 2019, a fost pornită

cauza penală nr. 2019898073 în baza art. 190 alin. (5) din Codul penal (vol. VIII; f. d. 34);

- *ordonanța din 1 martie 2020*, adoptată de procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Botanica Vitalie Galeru privind clasarea procesului penal nr.2019898073 (vol. VIII, f. d. 62-64);

- *încheiere din 19 octombrie 2022*, emisă de Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana) prin care a fost admisă plângerea lui Albot Veaceslav și s-a declarat nulitatea ordonanței procurorului în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Botanica din 1 martie 2020 și a ordonanței procurorului, adjunct al Procurorului-șef al Procuraturii mun. Chișinău, șef al oficiului Botanica, Marcel Cimbir din 24 ianuarie 2022, cu dispunerea organizării efectuării cercetărilor suplimentare, a lichidării încălcărilor depistate ale drepturilor și libertăților lui Veaceslav Albot (vol. VIII, f. d. 65-73).

5.6. În dezbateri judiciare, apărarea a pledat pentru emiterea unei sentințe de achitare în privința inculpatului Veaceslav Albot din lipsa elementelor infracțiunii, motivând că faptele indicate în ordonanța de punere sub învinuire nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 190, alin. (5) din Codul penal, ori între inculpatul Veaceslav Albot și pretinsele părți vătămate existau relații civile, care nu pot reprezenta obiect al unei urmăririi penale, relațiile fiind condiționate de obținerea unui profit de către aceștia în schimbul depozitării de valută străină.

Menționează apărătorul, că Veaceslav Albot a ajuns în situația de a nu-și mai onora obligațiile pecuniare și de a nu putea restitui sumele depozitate de părțile vătămate din motiv că ultimul singur s-a pomenit în situația de a fi înșelat de către Plugaru Viorel, care prin inducerea în eroare, sub pretextul deschiderii mai multor afaceri pe teritoriul Republicii Moldova, în perioada februarie 201-martie 2016 a însușit de la Veaceslav Albot în mai multe tranșe suma de 590 000,00 euro, bani care nu ar fi fost restituiți până în prezent.

Adaugă că pe faptul acțiunilor ilegale ale lui Plugaru Viorel ar fi fost inițiată cauza penală nr. 2019898073 care la moment se află în gestiunea Procuraturii mun. Chișinău, oficiul Botanica, în cadrul căreia Veaceslav Albot a fost recunoscut în calitate de parte vătămată, fiindu-i cauzat un prejudiciu material în proporții deosebit de mari în sumă de 590 000,00 euro.

Punctează apărătorul, că inculpatul pe parcursul întregului proces nu a negat existența datoriilor față de Vitalie Carazanu și Ivan Carazanu, fiind confirmă existența unui drept cu caracter civil, părțile vătămate dispunând de dreptul de a solicita restituirea datoriilor prin formularea unei acțiuni civile într-o instanță civilă de drept comun în baza normelor dreptului civil.

Consideră că în acțiunile inculpatului nu s-a regăsit latura obiectivă a infracțiunii manifestată prin inducerea în eroare (*înșelăciunea și/sau abuzul de încredere*) a părților vătămate și nici latura subiectivă a infracțiunii de escrocherie, care se caracterizează prin intenție directă și prezența scopului de cupiditate.

Or, însușirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi calificată ca escrocherie doar în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în posesie

asupra acestor bunuri, urmărea scopul de a le sustrage și nu avea intenția să-și onoreze angajamentul asumat.

Susține, că un alt aspect important care urmează a fi apreciat în contextul laturii subiective a infracțiunii, este faptul că Veaceslav Albot din disponibilitățile financiare pe care le deține, întoarce treptat datoria pe care o are față de Vitalie Carazanu și Ivan Carazanu, ceea ce ar indica asupra lipsei scopului de cupiditate în acțiunile sale, în cadrul audierii partea vătămată Carazanu Ivan confirmând că de către Veaceslav Albot i-au fost restituiți 10000 euro, la fel Carazanu Ivan ar fi indicat asupra faptului, că Albot Veaceslav a declarat că banii îi va restitui el și nu Alerguș Constantin, declarații care vin să confirme lipse scopului de cupiditate.

Nu în ultimul rând, apărarea consideră ilegală și neîntemeiată incriminarea în ordonanța de punere sub învinuire a dobânzii în mărime de 1% calculată pentru perioada de referință indicată de către partea vătămată, întrucât venitul ratat nu poate reprezenta prejudiciul cauzat prin infracțiune, în ordonanța de punere sub învinuire urmând a fi indicată prejudiciul efectiv cauzat, acele mijloace bănești depozitate, fiind stabilit în mod cert cuantumul lor dar nu cu aproximație, respectiv învinuirea formulată în rechizitoriu nu ar fi clară, nu este concretă și nici previzibilă, neputând sta la baza unei condamnări.

În concluzie, apărarea consideră că probele administrate de către organul de urmărire penală și susținute de acuzatorul de stat, puse la dispoziția instanței de judecată nu dau temei la o stabilire sigură, incontestabilă și fără echivoc a vinovăției lui Veaceslav Albot în săvârșirea infracțiunilor incriminate, din care motiv ar urma să fie dispusă achitarea inculpatului din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Cu privire la analiza probelor și încadrarea juridică:

6.1. Potrivit art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

6.1. Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatului Albot Veaceslav a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare, în cadrul cauzelor penale pornite pe faptul escrocheriei. La fel, în contextul art. 6

al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura, cauza și probele pe care se fundamentează acuzațiile, cât și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriul întocmit (vol. V, f.d.164-166, 238-242), fiind incriminat săvârșirea infracțiunii conform încadrării juridice prevăzute la art. 190, alin. (5) din Codul penal.

De asemenea, ulterior, conform ordonanței procurorului din 29 martie 2019 (vol.VI, f. d. 170-172), acțiunile inculpatului au fost încadrate juridic conform art. 190 alin. (5) din Codul penal (*în redacția Legii nr. 179 din 26 iulie 2018, în vigoare din 17 august 2018*), pentru comiterea cu o intenție unică a acelorași acțiuni infracționale identice incriminate anterior, dar comise cu un singur scop, alcătuind în ansamblu o infracțiune, care în acest sens nu poate constitui o formă de agravare a situației inculpatului.

6.3. În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani contra Spaniei*, *Vandehurk contra Olandei*, *Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (*cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007*). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (*cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei*).

În acest mod, instanța de judecată subliniază că și-a bazat constatările sale pe probele verbale și în scris prezentate, dar și în analiza faptului dacă acușările sunt bine justificate conform standardului de dovadă, care este acel al „în afara dubiilor rezonabile”, or astfel de dovadă poate rezulta din coexistența deducerilor suficient de puternice, clare și concordante sau a similelor prezumției de fapt necombătute, iar adițional, poate fi luat în considerație comportamentul părților când sunt obținute dovezile (*hotărârea Irlanda c. Regatului Unit din 18 ianuarie 1978, seria A nr. 25, p. 65, alin. 161*).

6.4. În corespundere cu prevederile art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În continuare, în conformitate cu art.101 alin.(1) și (2) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei,

concludenții, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

6.5. În acest context prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale și semnificative între probele cu martori și cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirile aduse inculpatului.

În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1-4 CPP, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate : 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

6.6. Astfel conform ordonanței privind punerea sub învinuire, dar și potrivit rechizitoriului, acțiunile lui Veaceslav Albot au fost încadrate în baza art. 190 alin. (5) din Codul penal (*în redacția Legii nr. 179 din 26 iulie 2018, în vigoare din 17 august 2018*).

Concomitent, instanța iterează, că prin ordonanța de înaintare a învinuirii din 29 martie 2019, acțiunile inculpatului Veaceslav Albot, au fost încadrate juridic conform art. 190 alin. (5) din Codul penal, pentru comiterea cu o intenție unică a acelorași acțiuni infracționale identice incriminate anterior, dar comise cu un singur scop, alcătuind în ansamblu o infracțiune unică prelungită, luând în considerare inclusiv modificările aduse în art. 190 din Codul penal, în vigoare din 17 august 2018.

6.7. În acest mod, articolul 190 din Codul penal (*în redacția Legii nr. 179 din 26 iulie 2018, în vigoare din 17 august 2018*) stabilește răspunderea penală pentru adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (*în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic*) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile.

6.8. În acest mod, analizând cumulul de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile inculpatului la faza urmăririi penale și ale martorilor sau părților vătămate în fața instanței, care au fost apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) din Codul de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenții, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța constată că faptele incriminate în rechizitoriu, conform încadrării juridice aduse în urma modificării învinuirii, pentru care inculpatul

Veaceslav Albot a fost trimisă în judecată există și au fost săvârșite de acesta cu vinovăție, potrivit argumentelor expuse *infra*.

6.9. Astfel, instanța precizează, că fapta infracțiunii exprimată în câteva acțiuni distincte se demonstrează prin declarațiile persoanelor audiate nemijlocit în instanță, coroborate cert cu alte mijloace de probă, precum și prin lipsa unor discrepanțe semnificative cu informația furnizată prin alte mijloace de probă.

În acest sens, instanța statuează că într-adevăr, inculpatul Veaceslav Albot fiind administratorul a două case de schimb valutar, și anume S.R.L. „Grivion” și S.R.L. „Vlamus schimb”, a oferit părților vătămate Carazanu Vitalie și Carazanu Ivan servicii de schimb și depozitare a valutei străine pentru un anumit procent, însă banii recepționați de la părțile vătămate numite a început să le transfere începând cu 2010 până în 2016 lui Plugaru Viorel, nefiind proprietar al mijloacelor bănești respective, ci doar posesor și depozitar al acestora, neavând acordul nici expres nici tacit a părților vătămate de a folosi după bunul său plac acești bani.

6.10. Astfel, Veaceslav Albot, în perioada de la 1 ianuarie 2012 până la 25 iunie 2016 urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altor persoane în proporții deosebit de mari, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmărire lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, prin inducerea în eroare a lui Vitalie Carazanu, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase și anume, sub pretextul, că va efectua tranzacții a valutei naționale și străine și îi va achita dobânda de 1% lunar din suma oferită, în mun. Chișinău în incinta centrului comercial „Olimpiada” situat la intersecțiile dintre bd. Decebal colț cu bd. Dacia, în două schimburi valutare situate în incinta centrului comercial „Elat” situat pe bd. Decebal, a primit de la Vitalie Carazanu, cu titlu de împrumut pe un termen nedeterminat mijloace bănești în sumă totală de 82 000,00 de EURO, care potrivit cursului valutar oficial al Băncii Naționale a Moldovei, în perioada în cauză constituie suma de 1 791 929,60 lei, cauzând astfel părții vătămate Vitalie Carazanu o daună materială în proporții deosebit de mari.

Tot el, Veaceslav Albot, în perioada de timp de la 1 ianuarie 2012 până la 25 iunie 2016, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altor persoane, în proporții deosebit de mari, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmărire lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, prin inducerea în eroare a lui Ivan Carazanu, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase și anume, sub pretextul că va efectua tranzacții a valutei naționale și străine și îi va achita dobândă de 1% lunar din suma oferită, în mun. Chișinău, în incinta centrului comercial „Olimpiada” situat la intersecțiile dintre bd. Decebal colț cu bd. Dacia, în două schimburi valutare situate în incinta centrului comercial „Elat” situat pe bd. Decebal, a primit de la Ivan Carazanu cu titlu de împrumut pe un termen nedeterminat mijloace bănești în sumă totală de 66 073,00 euro, ce conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei, în perioada în cauză constituie suma de 1 443 880,05 lei, și suma de 58 854,00 dolari SUA, ce conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei, în perioada în cauză constituie suma de 965 888,037 lei, iar în total suma de 2 409 768,091 lei, cauzând părții vătămate Ivan Carazanu o daună materială în proporții deosebit de mari.

6.11. Respectiv, folosindu-se de încrederea părților vătămate, inculpatul Albot Veaceslav a început să folosească cu rea-credință mijloacele bănești oferite de către părțile vătămate spre depozitare, ce denotă acțiuni evidente de inducere în eroare a victimelor, pentru a-i învinge orice dubiu privind calitățile inculpatului și a obține încrederea persoanei.

6.12. Respectiv, ulterior convingerii părților vătămate Carazanu Vitalie și Carazanu Ivan ca urmare a unei relații apropiate și ca urmare a unor relații economice în trecut, circumstanțe în lipsa cărora ar fi imposibil dobândirea unor mijloace bănești, inculpatului i s-au transmis mijloace bănești în mai multe tranșe. Însă inculpatul fără a avea împuterniciri și contrar înțelegerii avute inițial cu victimele, transmitea banii primiți de la aceștia fie terțelor persoane, fie i-a utilizat în alte scopuri personale, aspecte care excedă vădit cauza acuzației în speța pendinte, constituind obiectul unor alte examinări distincte acesteia.

În aceste condiții, se evidențiază repetat intenția inculpatului de a dobândi anume mijloacele bănești și de a obține un profit nejustificat din urma acțiunilor sale, iar faptul dat se atestă din camuflarea rigidă a aparenței unui raport juridic civil, inițial prin încheierea unui acord, ulterior prin argumentarea transmiterii acestor bani unor terțe persoane și motivând printr-o eventuală încredere exagerată în terțele persoane, că într-un final va putea întoarce aceste sume bănești, chiar dacă a cunoscut cert că cuantumul mijloacele bănești este unul semnificativ și nu le va putea întoarce.

Mai mult, în momentul solicitărilor de restituire a banilor transmiși, potrivit victimelor, inculpatul a părăsit hotarele Republicii Moldova și doar în urma dispunerii anunțării în căutare internațională a acestuia, ultimul a fost posibil de găsit și adus în Republica Moldova.

6.13. În acest sens, instanța mai reține declarațiile părții vătămate Carazanu Ivan, potrivit cărora a indicat modul în care s-au cunoscut cu inculpatul în anii 2014-2015, când partea vătămată s-a adresat mai des pentru operațiuni de schimb valutar, iar ulterior în virtutea acestor relații, la începutul anului 2015, în oficiul S.R.L. „Grivion”, martorul Alerguș Grigore împreună cu Albot Veaceslav i-au propus părții vătămate să lase sume de bani pentru afaceri în schimbul dobânzii de 1% lunar, propunere pe care a discutat cu fratele Carazanu Vitalie și de care acesta i-a spus să nu-și facă griji, în condițiile în care se cunoștea de o perioadă mai îndelungată cu inculpatul.

Respectiv, Ivan Carazanu afirmă că transmiterea mijloacelor bănești a avut loc începând cu anul 2015 și până la data de 22 iunie 2016, concretizând că Alerguș Grigore și Albot Veaceslav au încasat bani de la partea vătămată în sumă de 48 854 dolari și 66 073 EURO, iar de fiecare dată când banii erau încasați de la partea vătămată, Albot Veaceslav întocmea o chitanță în care era indicat numele, prenumele, data și suma de bani care se afla la ei, ultima chitanță în original aflându-se la partea vătămată și care a fost întocmită la data de 10 aprilie 2016 cu sumele de 33 654 dolari SUA și 58 073 EURO.

6.14. În acest mod, Ivan Carazanu explică cuantumul sumei de 48 854 dolari SUA și 66 073 EURO, prin faptul că ulterior acestei ultime chitanțe, începând cu data de 10 aprilie 2016 și până la data de 22 iunie 2016, Albot Veaceslav a mai încasat de la

partea vătămată alte mijloace bănești în sumă de 8000 euro și 15 200 dolari SUA, demonstrând astfel cuantumul integral al urmărilor, iar locul comiterii fiind în mun. Chișinău, pe bd. Decebal, or banii erau transmiși în oficiul „Grivion” S.R.L. în prezența lui Albot Veaceslav, Alerguș Grigore, Cujba Alexandru, în schimbul valutar din centru comercial „Elat”.

Ulterior, tot partea vătămată Carazanu Ivan afirmă despre momentul în care a înțeles faptul inducerii sale în eroare, când la 25 iunie 2016, adică la o perioadă infimă de timp de la ultimele mijloace bănești remise inculpatului, victima a avut nevoie de bani și l-a telefonat pe Albot Veaceslav, dar acesta nu mai era deja disponibil. După care, l-a telefonat pe Alerguș Grigore și a avut o întâlnire în cadrul căreia Alerguș Grigore a comunicat că nu este la curent cu dispariția lui Albot Veaceslav. Iar în acest context, cel puțin atunci inculpatul a avut posibilitatea restituirii banilor luați, care nu a fost realizată, ce denotă utilizarea acestor mijloace bănești în alte scopuri decât cele coordonate de părți inițial, demonstrând o camuflare evidentă a intenției sale de a dobândi ilicit bunurile altei persoane sub aspectul unui raport juridic civil.

6.15. La fel, conform părții vătămate Carazanu Vitalie, ultimul tot confirmă că Grigore Alerguș a propus un acord pentru a obține un procent din suma pe care Vitalie o încredința, și acest acord a fost făcut în prezența lui Albot Veaceslav, ultimul care ar fi fost contabilul lui Grigore Alerguș, iar totodată a mai iterat și faptul că atunci când a încercat să-l contacteze pe Albot Veaceslav pentru următoarea tranzacție, inculpatul a dispărut.

De asemenea, Carazanu Vitalie mai explică, că la întâlnirea între ei, Grigore Alerguș a prezentat o recipisă în care Albot Veaceslav a indicat sumele de datorii ale lui Vitalie, după care Grigore Alerguș a promis să returneze banii, care însă au fost restituiți doar o parte în cuantum de 14 dolari SUA, dintr-o altă creanță pe care martorul Eni Anatolie o datora martorului Alerguș Grigore, adică în contextul unei cesiuni a acesteia și în nici un caz la inițiativa inculpatului.

6.16. Mai mult din expunerile părții vătămate, recipisa dată, din spusele lui Alerguș Grigore a fost lăsată de către Albot Veaceslav, cu indicarea datoriilor față de ei, procentul lunar pe care nu l-ar fi primit niciodată, însă i se spunea că banii vor fi adăugați la suma rămasă, care ar constitui 82 000 EURO, precizând concomitent că în 2013 a început să transmită banii, iar în vara anului 2015 a luat suma de 42000 EURO de la Albot Veaceslav, astfel încât mai rămânea să fie restituită o sumă de 22 000 sau 23000 EURO, dar ulterior, victima a mai transmis suma de 60 000 EURO lui Albot Veaceslav, ce denotă mărirea prejudiciului invocat, cât și manoperele frauduloase utilizate de inculpat, care a menținut în eroare pe partea vătămată în acest mod.

Prin urmare, partea vătămată Carazanu Vitalie susține că în suma de 82 000 EURO erau incluse și dobânzile, însă nu cunoaște suma de bază și dobânda, dar a menționat că în vara anului 2015 au făcut o analiză a debitului și creditului, când a luat suma de 42000 EURO și 22-23000 dolari SUA care au rămas la ei.

6.17. La rândul său, martorul Eni Anatolie confirmă cele relatate de părțile vătămate, precizând inclusiv faptul că Albot Veaceslav, care este cumătrul cu el, activa în cadrul companiilor ce aparțineau lui Alerguș Grigore, colaborând din perioada anilor

1995 - 1996, iar ultimului tot el i-a făcut cunoștință cu Carazanu Vitalie, căruia, de asemenea, confirmă că i-a restituit anume acest martor 14 000 dolari SUA pentru a stinge creanța inculpatului, din contul unei datorii ale sale proprii față de Albot Veaceslav.

Totodată, același martor Eni Anatolie mai susține indirect că a auzit de o sumă de circa 220 000 EURO, care ar fi fost transmisă inculpatului pentru păstrare, însă nu cunoaște condițiile de păstrare a mijloacelor bănești, dar în același timp, nu cunoaște dacă suma de bani respectivă ar fi fost restituită fraților Carazanu.

6.18. Din alt context, martorul Alerguș Grigore relevă instanței că la casa lui de schimb valutar administrator era Albot Veaceslav, iar din cele două case de schimb valutar care le deținea, una a închis-o și alta a transferat-o cu sediul în magazinul „Elat”, unde fondator fiind el, iar administrator era inculpatul.

Totodată, în coroborare cu declarațiile părților vătămate și ale martorului Eni Anatolie, instanța mai reține, că Alerguș Grigore comunică despre faptul că în discuția avută cu inculpatul, despre tangența care o are cu frații Carazanu, Albot Veaceslav i-a confirmat că Vitalie Carazanu nu ține banii în bancă, ci îi lasă la el în oficiu, adică frații Carazanu aduceau lei pentru convertire și dacă nu avea nevoie de ei în acel moment, îi lăsa pentru păstrare, ce denotă scopul real al înțelegerii dintre victime și inculpat, din care se urmărea obținerea unei dobânzi ulterioare, însă *de facto*, inculpatul a beneficiat cu rea-credință de aceste mijloace bănești, pe care le-a utilizat în scopurile sale personale, invocând drept pretext faptul că a fost indus în eroare de terțe persoane, circumstanțe care nu pot exclude în nici un mod acțiunile lui Albot Veaceslav ca fiind comise în lipsa unei intenții și a unui scop cert de cupiditate.

6.19. La fel, tot Alerguș Grigore confirmă că aproximativ în anul 2017 l-a sunat un prieten și i-a comunicat că Albot Veaceslav a închis telefonul, iar la oficiu lui în sectorul Botanica ușa era închisă, după care a depistat pe masă o foaie în care inculpatul a indicat că s-a încurcat cu banii, nu deținea acei bani, a împrumutat unui cumătru o sumă mare de bani și acela nu a întors banii, nu știa cum să procedeze cu oamenii și de asta a închis telefonul, în acea listă figurând inclusiv frații Carazanu, cărora martorul trebuia să le explice că Albot are o problemă, dar el se va stăruie să restituie banii.

Tot Alerguș Grigore confirmă că aproximativ peste 2 zile, l-ar fi sunat pe Carazanu Vitalie și s-au întâlnit în sectorul Botanica, unde i-a explicat că Albot Veaceslav a dispărut, fiind prezenți inclusiv un cumătru de-al său și cumnatul lui Carazanu Vitalie, iar în cadrul acestei întâlniri, martorul a iterat solicitarea inculpatului ca inclusiv creanța lui Eni Anatolie să fie remisă victimelor, cât și faptul că el nu are vreo tangență la aceste acuzații formulate, circumstanțe care sunt expuse în înregistrările audio ridicate în cauza pendinte.

6.20. Respectiv, instanța reține inclusiv înregistrările audio efectuate de părțile vătămate și ridicate de către organul de urmărire penală, în care martorul Alerguș Grigore a confirmat faptul că inculpatul avea probleme financiare începând cu anul 2010, cât și din conținutul înscrisurilor prin adresele de e-mail sau al înscrisurilor anexate, cel puțin din anul 2014 când inculpatul Albot Veaceslav îi solicita lui Plugaru Viorel mijloacele bănești care nu sunt în proprietatea acestuia și care în curând vor fi solicitate de către persoanele care le-au lăsat.

6.21. În detaliu, instanța relevă din înregistrările audio că persistă discuții între diferite persoane, prin care se confirmă existența creanțelor vizate în speță, cât și faptul că nu se cunoaște locul aflării inculpatului, inclusiv prin discuțiile purtate cu soția ultimului și cu martorul Alerguș Grigore, ultimul care invocă că acționează la rugămintea acuzatului, dar și indirect faptul că Albot Veaceslav a investit mijloace bănești obținute în anumite operațiuni financiare, pe care le-a transmis unor terțe persoane, ultimii prin urmare fiind datori acestuia.

6.22. În continuare, *cu referire la temeiul juridic pentru atragerea la răspundere penală*, instanța statuează că conform prevederilor art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracțiunea este o faptă (*acțiune sau inacțiune*) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art.52 alin.(1) din Codul penal, se consideră componența a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. Instanța de judecată relevă că în cauza „Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993” CtEDO a statuat că „(...) o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente și la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este data în jurisprudență, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală”.

6.23. Astfel, *cu referire la încadrarea juridică înaintată inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) din Codul penal*, instanța de judecată constată că inculpatul a atentat la *obiectul juridic special* al infracțiunii prevăzute de art. 190 din Codul penal, care are un caracter complex, *obiectul juridic principal* al acestei infracțiuni formându-l relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile.

Obiectul juridic secundar al escrocheriei îl constituie relațiile sociale cu privire la încrederea și buna-credință de care părțile trebuie să dea dovadă la încheierea și executarea unui act juridic.

Obiectul material al infracțiunii în cauză îl reprezintă bunurile care au o existență materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor.

Instanța relevă că mijloacele bănești dobândite în cazurile enunțate, în cazul ambelor părți vătămate, au o existență materială, ce se atestă prin mijloacele de probă administrate la faza urmăririi penale și inclusiv cercetate nemijlocit în ședința de judecată, ce denotă caracterul veridic al acestor circumstanțe faptice descrise cu referire la obiectul juridic al infracțiunii.

În subsidiar, conform art. 459 alin. (5) (*art. 288 alin. (5) în red. Legii nr. 1125 din 13 iunie 2002*) din Codul civil, bunurile care nu sânt raportate la categoria de bunuri imobile, sânt considerate bunuri mobile, inclusiv *banii*, iar conform art. 455 (*art. 285 în red. Legii nr. 1125 din 13 iunie 2002*) din Codul civil, prin *bunuri* se consideră toate lucrurile susceptibile apropierii individuale sau colective și drepturile patrimoniale, lucrurile fiind obiectele corporale în raport cu care pot exista drepturi și obligații civile.

Prin urmare, bunurile sustrate reprezintă lucruri susceptibile apropierii individuale, în privința căruia victimele își exercitau dreptul de proprietate și posesie, fiind bunuri, care în rezultat constituie obiectul material al infracțiunii.

Cu referire la *victima* infracțiunii, aceasta este reprezentată de persoana fizică căreia i-a fost cauzat un prejudiciu material, adică de către Carazanu Vitalie și Carazanu Ivan, care se atestă prin probe enunțate recent și o confirmă personal părțile vătămate, fiind recunoscute în acest sens oficial și în cadrul audierii lor în ședința de judecată.

6.24. Analizând *latura obiectivă* a componenței infracțiunii incriminate lui Veaceslav Albot, instanța de judecată subliniază că aceasta are următoarea structură: fapta prejudiciabilă alcătuită din două acțiuni: a) acțiunea principală, care constă în dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane; b) acțiunea adiacentă, care constă în inducerea sau menținerea în eroare a unei sau a mai multor persoane privind actul sau acordul încheiat între părți; c) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv; d) legătura de cauzalitate.

În acest mod, instanța reține cu certitudine că inculpatul Veaceslav Albot a dobândit de la părțile vătămate Carazanu Vitalie și Carazanu Ivan mijloacele bănești invocate în actul de învinuire, reiterând în argumentare prin declarațiile părților vătămate în acest sens, oferite în ședința de judecată.

Inducerea în eroare a părților vătămate prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința naturii și calităților substanțiale ale obiectului actului juridic nul sau anulabil, încheierea căruia a fost determinată de comportamentul dolosiv sau viclean a inculpatului, impune instanței ideea că consimțământul victimelor a fost viciat la momentul transmiterii bunurilor prin manopere frauduloase comise cu intenție de către autorul infracțiunii, care a creat victimelor o reprezentare falsă a realității.

Mai exact, deși inculpatul a început pretinsa activitate economică cu Plugaru Viorel în anul 2010, iar din materialele cauzei penale reiese că cel puțin din anul 2014 Albot Veaceslav purta conversații prin intermediul e-mailului cu Plugaru Viorel prin care îi solicita acestuia întoarcerea datoriei, iar ultimul îi spunea că în curând se va achita, totuși, în anul 2015-2016 inculpatul în mod activ primea sume de bani în valută de la

părțile vătămate Carazanu Vitalie și Carazanu Ivan, transferându-le aceleiași Plugaru Viorel, fapt confirmat de către însăși inculpat prin declarațiile acestuia.

Respectiv, deși cunoștea cu certitudine că are probleme de ordin financiar și că banii transmiși lui Plugaru Viorel nu îi deține în proprietate având doar posesie asupra acestora, nu înceta să primească bani de la Carazanu Vitalie și Carazanu Ivan, deși putea și era obligat să o facă în cazul în care dădea dovadă de bună credință.

Pe cale de consecință, instanței nu i-au fost prezentate argumente pertinente pentru care inculpatul acționa cel puțin, dacă nu contrar legii și aparent de ordin civil, atunci prin diferite manopere care nu sunt caracteristice activității respective, cunoscând în esență că este îndatorat și nu poate întoarce aceste datorii decât cu ajutorul unei persoane terțe – Plugaru Viorel, iar mai mult, nici părțile vătămate nu au fost notificate niciodată despre preținsele raporturi juridice apărute între inculpat și terțul Plugaru Viorel, ce denotă o eludare vădită a acestei informații.

Astfel, instanța a conchis că inculpatul a dobândit mijloace bănești de la părțile vătămate în calitate de persoană fizică, confirmând acțiunile doar prin recipise și inducând în eroare clienții privind acțiunile sale de depozitar al acestor mijloace bănești și de ulterioara plată a unui procent anumit pentru acest depozit.

Totodată, instanța reiterează că încercările inculpatului presupuse de a întoarce parțial unele datorii părților vătămate nu constituie decât niște tentative de operare în sensul ascunderii caracterului infracțional al acțiunilor sale, manifestate prin dobândirea bunurilor altor persoane, în scopul de a deghiza pretinsul caracter civil al relațiilor între inculpat și părțile vătămate.

Urmările prejudiciabile invocate de către părțile vătămate se confirmă prin mijloacele materiale de probă expuse anterior, cercetate în ședința de judecată, prin declarațiile părților vătămate, dar și parțial prin confirmarea de către inculpat în cadrul audierii sale în faza urmăririi penale, ce denotă pe cale de consecință veridicitatea acestor urmări.

De asemenea, instanța reține corectă încadrarea la momentul înaintării învinuirii a urmărilor provocate ca fiind proporții deosebit de mari ale prejudiciului cauzat, or prin proporții deosebit de mari, în anul 2019, conform art. 126 alin. (1¹) din Codul penal se consideră prejudiciul care depășește 40 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei, adică peste 202 000 de lei (40x5050 de lei), iar potrivit Hotărârii Guvernului nr. 879 din 23 decembrie 2015, cuantumul salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2016 a fost aprobat pentru 5050 de lei, întrunind astfel circumstanța agravantă reținută la caz, în condițiile în care s-a acționat în mod prelungit în timpul comiterii faptei incriminate.

Or, inculpatul a acționat cu o intenție unică, caracterizată prin multiple acțiuni infracționale identice, comise cu un singur scop, când a dobândit periodic în diferite rate mijloacele bănești de la părțile vătămate, până în luna iunie 2016, acțiuni care au alcătuit în ansamblu o infracțiune, iar conform art. 30 alin. (2) din Codul penal, infracțiunea prelungită se consumă din momentul săvârșirii ultimei acțiuni sau inacțiuni infracționale.

Astfel, instanța reține că, escrocheria este o infracțiune materială, ea se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria sa dorință și la caz, având în vedere comiterea unei infracțiuni prelungite, aceasta se consideră consumată în momentul săvârșirii ultimei acțiuni comise, adică prin dobândirea mijloacelor bănești în sumă de 82000,00 EURO de la Carazanu Vitalie și a mijloacelor bănești în sumă de 66073,00 dolari SUA de la Carazanu Ivan, în ambele situații, în perioada de timp a lunilor ianuarie 2012 până în iunie 2016.

6.24.1. Subsecvent celor enunțate, instanța ține să mai precizeze că ulterior, prevederile art. 190 alin. (5) din Codul penal în modalitatea expusă prin Legea nr. 247 din 29 iulie 2022, în vigoare din 26 august 2022, au fost concretizate stabilind răspunderea penală pentru aceleași acțiuni expuse *supra*, însă reformulate de legiuitor, adică pentru *escrocherie*, ce denotă *sustragerea bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, inducere sau menținere în eroare, iar cu referire distinctă la acest caz, când valoarea bunurilor depășește 40 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei*.

6.24.2. Respectiv, cu privire la claritatea și previzibilitatea noilor modificări, care urmează să fie reținute la caz, instanța argumentează analogic și în această nouă ambianță că inclusiv Curtea Constituțională prin decizia sa nr. 126 din 15 noiembrie 2018 a mai admis anterior că prin noua redacție a articolului 190 alin. (1) din Codul penal a fost de fapt detaliată latura obiectivă a infracțiunii de escrocherie, legislatorul urmărind scopul eliminării interpretării extensive defavorabile, argument care denotă și în acest caz că nu a fost urmărit scopul excluderii infracțiunii prevăzute în redacția veche, ci doar consolidarea acesteia, iar prin noile modificări fiind vădit același sens al dispoziției normei penale în accepțiunea instanței (§§ 20, 23-25 din Decizia CC nr. 126/2018).

De asemenea, Curtea a concretizat că ține de competența instanțelor de judecată să interpreteze, să clarifice și să înlăture dubiile referitoare la aplicarea articolului 190 din Codul penal, iar în acest context, și Curtea Europeană a menționat că va exista întotdeauna un element de incertitudine cu privire la sensul unei noi dispoziții legale până când va fi interpretat și aplicat de instanțele naționale (a se vedea *Perinçek v. Elveția*, 15 octombrie 2015 [MC], §§ 135, 138; *Jobe v. Regatul Unit* (dec.), 14 iunie 2011; *Dmitriyevskiy v. Rusia*, 3 octombrie 2017, § 82).

6.24.3. În același context, instanța mai notează că prin modificările operate prin Legea nr. 247 din 29 iulie 2022, cuantumul proporțiilor deosebit de mari, care a fost prevăzut anterior, inclusiv la momentul comiterii infracțiunii a fost înlocuit cu limite echivalente într-un număr exact de salarii medii pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei, iar în acest sens, instanța reține îndeosebi de importante prevederile art. 126 alin. (1¹) din Codul penal, potrivit căroră, în continuare s-a statuat imperativ că se consideră *proporții deosebit de mari* valoarea bunurilor dobândite, primite, fabricate, distruse, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, trecute peste frontiera vamală, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care *depășește 40 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei*.

Astfel, coroborând natura infracțiunii incriminate prin rechizitoriu și ordonanța de punere sub învinuire cu ultimele modificări admise prin Legea nr. 247 din 29 iulie 2022, în vigoare din 26 august 2022, inculpatului Albot Veaceslav i se poate reține doar încadrarea juridică prevăzută de art. 190 alin. (5) din Codul penal (*în redacția Legii nr. 247 din 29 iulie 2022, în vigoare din 26 august 2022*), cu luarea în considerare a prevederilor art. 10 alin. (1) din Codul penal, care stipulează că legea penală care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi.

6.24.4. În acest sens, instanța subliniază că principiul *legalității infracțiunilor* și a pedepselor presupune ca infracțiunile și pedepsele care le sancționează trebuie să fie clar definite prin lege, noțiunea căreia, în sensul art. 7, cum este prevăzută în alte articole ale Convenției (de exemplu, art.8-11), implică anumite condiții calitative, în special cele de *accesibilitate* și de *previzibilitate* [*Cantoni împotriva Franței*, pct. 29; *Kafkaris împotriva Ciprului* (MC), par.140; *Del Río Prada împotriva Spaniei* (MC), par. 91; *Perinçek împotriva Elveției* (MC), par. 134], iar aceste condiții calitative trebuie îndeplinite atât pentru *definierea unei infracțiuni* (*Jorgic împotriva Germaniei*, par.103-114), cât și pentru pedeapsa pe care aceasta o implică sau pentru durata pedepsei (*Kafkaris împotriva Ciprului* (MC), par.150; *Camilleri împotriva Maltei*, par.39-45).

La acest aspect, la nivelul *accesibilității*, instanța citează jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care verifică dacă „legea” penală care a stat la baza condamnării în litigiu era suficient de accesibilă reclamantului, și anume dacă era *publicată* [în ceea ce privește accesibilitatea jurisprudenței interne care interpreta un articol din lege, a se vedea *Kokkinakis împotriva Greciei*, par.40, și *G. împotriva Franței*, par.25), iar cu referire la *previzibilitate*, se statuează că un justițiabil trebuie să poată ști, pornind de la formularea dispoziției relevante și, după caz, cu ajutorul interpretării ei de către instanțe sau beneficiind de asistență judiciară, ce fapte și omisiuni angajează răspunderea sa penală și ce pedeapsă riscă pentru acestea [*Cantoni împotriva Franței*, par. 29; *Kafkaris împotriva Ciprului* (MC), par.140; *Del Río Prada împotriva Spaniei* (MC), par.79].

În acest mod, rezultă că, în principiu, nu poate exista o „pedeapsă” în sensul art. 7 decât dacă a fost stabilit un element al răspunderii personale a autorului infracțiunii, deoarece într-adevăr, există o corelație între gradul de previzibilitate al unei norme penale și gradul de răspundere personală a autorului infracțiunii, iar pentru a impune o sancțiune, art. 7 solicită o legătură de natură intelectuală care permite *să identifiți cu precizie* un element de răspundere în conduita autorului material al infracțiunii [*G.I.E.M. SRL și alții împotriva Italiei (fond)* (MC), par. 242 și 246].

6.24.5. Prin urmare, lipsa „calității legii” privind *definiția infracțiunii* sau pedeapsa aplicabilă ar *duce la încălcarea art. 7* din Convenție [*Kafkaris împotriva Ciprului* (MC), par. 150 și 152], astfel încât, în acest caz, potrivit legii penale care era în vigoare la momentul comiterii infracțiunii din speță, fapta constatată în cazul pendinte era sancționată în cazul existenței unor urmări prejudiciabile exprimate la acel moment în „*proporții deosebit de mari*”, care potrivit art. 126 al legii penale, în vigoare și la

moment, denotă exclusiv cuantumul unor proporții ce depășesc 40 de salarii medii pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei, iar calificarea juridică a acțiunilor inculpatului se va efectua așadar doar conform art. 190 alin. (5) din Codul penal (*în redacția Legii nr. 247 din 29 iulie 2022, în vigoare din 26 august 2022*), pentru a exclude o încadrare arbitrară, neaccesibilă și lipsită de previzibilitate a faptelor constatate.

6.25. Cu referire la *latura subiectivă* se remarcă că infracțiunea de escrocherie este una intenționată, iar conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei (*dolus ex re*), adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate și a circumstanțelor de fapt și de drept analizate *supra*, denotă prezența unei intenții directe unice la săvârșirea infracțiunii prelungite de către inculpatul Veaceslav Albot.

Instanța a constatat astfel atât prezența intenției directe, dar și prezența semnului obligatoriu care confirmă prezența scopului de cupiditate la săvârșirea infracțiunii, ori din mijloacele de probă administrate denotă exclusiv dorința inculpatului Veaceslav Albot de a dobândi și beneficia de bunurile sustrase de la alte persoane terțe, de a le trece în posesia sa, neavând intenția folosirii temporare a acestora, dovadă fiind însușirea în scopuri personale a mijloacelor bănești, fără a mai fi restituite proprietarului de drept.

În subsidiar, în ansamblul lor, probele administrate denotă exclusiv intenția directă a inculpatului la săvârșirea infracțiunii, or reiterând concluziile exprimate în cadrul analizei laturii obiective a infracțiunii, instanța constată că Veaceslav Albot a acționat cu bună-credință executând acțiuni directe și premeditate în scopul săvârșirii infracțiunii, dobândirea reală și dispunerea de mijloacele bănești, crearea unei ambianțe eronate părților vătămate ori producerea în conștiința victimelor a unei reprezentări false a realității, iar în concluzie, dobândind ilicit mijloacele bănești, fără să-și onoreze cu bună - credință obligațiile sale, s-a eschivat într-o direcție necunoscută și a tergiversat executarea înțelegerilor prin diferite argumente necredibile, exclusiv în scopul evitării răspunderii juridice.

Argumentele inculpatului prin care se apăra cu faptul că banii proveniți de la părțile vătămate nu i-a folosit pentru uzul său ci doar i-a transmis lui Plugaru Viorel, fiind și el în esență o victimă a unei escrocherii, nu pot fi reținute drept credibile de către instanța de judecată, ori inculpatul prin faptul transferării unor bani de care nu dispune cu drept de proprietate și continuarea acestei acțiuni nu o singură și presupune faptul de a folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria sa dorință.

În consecință, sub incidența legii penale au intrat doar acele încălcări care au demonstrat cu certitudine rea-voința și fraudă din partea făptuitorului, împrejurări prezente la prezenta speță și confirmate prin declarațiile părților vătămate, cât și prin mijloacele materiale de probă anexate la materialele cauzei penale.

Mai mult ca atât, în cazul escrocheriei, elementul subiectiv al acestei infracțiuni constă în intenția directă. Autorul este conștient că induce în eroare și că prin acest fapt produce o pagubă, în vederea realizării unui folos material injust (*intenție calificată prin scop*), iar prin argumentele invocate *supra*, instanța respinge și alegațiile apărătorului cu privire la lipsa elementelor infracțiunii incriminate.

De asemenea, la calificarea faptei este obligatorie stabilirea scopului special – de cupiditate, care în speță se manifestă prin situația financiară a inculpatului, care avea necesitatea de dobândi mijloace bănești, inclusiv eventual pentru stingerea altor creanțe, dar și prin lipsa de fundamentare economică sau a caracterului irealizabil a angajamentelor asumate de acesta prin sumele care depășesc cu mult posibilitățile financiare a unei persoane fizice din Republica Moldova, exclusiv pentru a-și atinge interesele propuse de acesta.

6.26. Din punct de vedere al calității de *subiect* al infracțiunii, instanța statuează că acesta este reprezentat de persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 14 ani.

La caz, instanța atestă că inculpatul Veaceslav Albot a fost identificat prin extrasul din Registrul de Stat al Populației (vol.VI, f. d. 154) și este născut pe *****, nu se află la evidența medicului psihiatru sau narcolog și astfel întrunește semnele subiectului infracțiunii incriminate, la momentul săvârșirii infracțiunii având vârsta împlinită și fiind responsabil.

6.27. Astfel, reieșind din cele menționate, apreciind probele din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată a încadrat juridic acțiunile inculpatului **Veaceslav Albot** în baza art. **190 alin. (5)** din Codul penal (*în redacția Legii nr. 247 din 29 iulie 2022, în vigoare din 26 august 2022*), conform semnelor „*sustragerea bunurilor altei persoane prin inducere sau menținere în eroare, dacă valoarea bunurilor depășește 40 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei*”, având în vedere faptul că în acțiunile inculpatului sunt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunii incriminate și urmează a fi condamnat anume pentru comiterea infracțiunii, conform acestei încadrări juridice, iar în rezultat, se stabilește atât temeiul real, cât și temeiul juridic pentru atragerea acestuia la răspundere penală.

6.28. Subsecvent, cu privire la poziția părții apărării exprimată în dezbaterile judiciare, instanța reiterează suplimentar și consideră ca neîntemeiate argumentele acesteia prin care acțiunile incriminate ar face obiectul unui raport juridic civil și este solicitată achitarea inculpatului.

Or, instanța conchide pe marginea achitării, că într-adevăr nimeni nu poate fi privat de libertatea sa din simplul motiv că nu este în măsură să execute o obligație contractuală, dar la caz, inculpatul a operat în mod evident cu manopere frauduloase și exclusiv în scop de cupiditate, viciind consimțământul victimelor cu referire la natura înțelegerii, părțile, dar și obiectul acordului, iar instanța a argumentat prin prisma analizei elementelor infracțiunii și a probelor administrate și apreciate în ansamblu, prin raționamentele expuse *supra*.

Astfel, inculpatul nu le-a comunicat părților vătămate intenția acestuia referitor la mijloacele bănești pe care ultimele i le vor transmite spre păstrare, în esență părțile vătămate înțelegând că în orice moment vor putea solicita restituirea acestora.

În acest sens, instanța mai susține tezele expuse prin decizia nr. 126 din 15 noiembrie 2018 a Curții Constituționale, par. 25, din care reiese că escrocheria, așa cum

este reglementată în articolul 190 alin. (1) din Codul penal, prezintă similitudini cu instituția dolului civil, care presupune, de asemenea, o inducere și/sau menținere în eroare. Diferența constă în faptul că, în cazul escrocheriei, autorul urmărește obținerea unui profit în dauna patrimoniului altei persoane și nu simpla viciere a consimțământului pentru a determina o persoană să încheie un act juridic.

Cu privire la individualizarea pedepsei.

7.1. De către acuzatorul de stat Alexandru Chirița, în dezbaterile judiciare a fost solicitată recunoașterea inculpatului Veaceslav Albot vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) din Codul penal cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis și cu privarea de dreptul de exercita activități legate de gestionarea mijloacelor financiare și a bunurilor materiale ale altor persoane pe un termen de 4 ani, cu calcularea termenului din momentul rămânerii definitive a sentinței și cu includerea în acest termen al executării pedepsei și a perioadei aflării sale în stare de reținere și arest începând cu 4 februarie 2019 până la 3 septembrie 2019.

Avocatul Radu Dumneanu, care acționează în interesele părților vătămate Carazanu Vitalie și Carazanu Ivan a susținut poziția acuzării.

Avocatul Ilie Gilca, care acționează în interesele inculpatului Veaceslav Albot, în baza mandatului avocațial nr. ***** din 16 noiembrie 2020 (vol. VII, f.d.217), a opinat spre achitarea inculpatului din lipsa elementelor infracțiunii în acțiunile sale și astfel nu s-a expus pe marginea pedepsei aplicabile acestuia.

La fel, inculpatul în cadrul ultimului cuvânt a pledat că nu a dorit să ducă în eroare părțile vătămate, fiind el singur inclusiv înșelat, iar la moment restituie prejudiciul cauzat în cuantum de 200 de EURO lunar, ezitând astfel să se expună în privința sancțiunii aplicabile.

7.2. Potrivit art.24 alin.(2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât cele prevăzute de lege.

În cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

7.3. La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanța va avea în vedere dispozițiile art. art. 7, 75 Cod penal, respectiv: modalitatea și împrejurările în care a fost comisă infracțiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârșite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar și circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

7.4. În conformitate cu art.61 alin.(1) și (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit

infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedepsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța remarcă că pedeapsa este echitabilă când impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

În concordanță, instanța consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „prețul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile și urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității și cel al echității lor.

Instanța concluzionează că sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât și pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni și va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărute, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

În cadrul individualizării pedepsei, instanța de judecată ține cont și de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (*adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri*), potrivit căreia „natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii și trebuie avute în vedere în procesul de stabilire și aplicare a pedepsei.

7.5. Cât privește săvârșirea infracțiunii în formă agravată prevăzută de art. 190 alin. (5) din Codul penal (*în redacția Legii nr. 247 din 29 iulie 2022, în vigoare din 26 august 2022*), instanța, conform art.16 din Codul penal, atestă că infracțiunea, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor grave comise cu intenție.

Instanța de judecată reține că infracțiunea comisă de către inculpatul Veaceslav Albot fac parte din capitolul infracțiunilor contra patrimoniului, care atentează la una din valorile fundamentale – relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile.

7.6. Totodată, instanța de judecată reține că Veaceslav Albot a comis infracțiunea în lipsa circumstanțelor agravante și/sau atenuante prevăzute de art. 76 și 77 din Codul penal.

Concomitent, temeiuri pentru liberarea inculpatului Veaceslav Albot de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal nu au fost stabilite.

7.7. În continuare, instanța de judecată conchide că art. 190 alin. (5) din Codul penal (*în redacția Legii nr. 247 din 29 iulie 2022, în vigoare din 26 august 2022*) stabilește o pedeapsă cu închisoare de la 7 la 10 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 5 ani.

7.8. Concomitent, la stabilirea pedepsei, instanța reține pericolul social al infracțiunii săvârșite, or reieșind din acțiunile ilicite ale inculpatului a fost violat dreptul persoanei la protecția proprietății sale și libertatea de a dispune de bunurile sale conform propriei dispoziții.

7.9. Pe cale de consecință, instanța evidențiază că în procesul judiciar, procurorul a solicitat tragerea la răspundere penală prin aplicarea în privința acestuia a unei pedepse sub forma închisorii, în privința căreia apărătorul a obiectat și a solicitat achitarea inculpatului.

7.10. În ce privește sancțiunea complementară obligatorie - privarea de dreptul de a deține funcții sau de a exercita activități legate de gestionarea mijloacelor financiare și a bunurilor materiale ale altor persoane, instanța o va aplica în privința inculpatului pe un termen determinat de 4 ani, ținând cont de limitele prevăzute de sancțiunea normei penale încălcate de către inculpat.

La caz, instanța relevă că infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (5) din Codul penal a fost comisă de inculpatul Veaceslav Albot, în legătură cu activitatea de prestare a serviciilor de schimb valutar și de depozitare a banilor, și astfel a prejudiciat *per ansamblu* relațiile sociale cu privire la activitatea legală de circulație a serviciilor vizate, creând o esențială neîncredere a persoanelor în viitor în contextul încheierii acordurilor similare.

Din aceste considerente, instanța consideră întemeiată solicitarea acuzatorului de stat și în temeiul prevederilor art. 190 alin. (5) din Codul penal, va statua pentru aplicarea unei pedepse complementare în privința inculpatului Veaceslav Albot, cu privarea ultimului de dreptul de a deține funcții sau de a exercita o anumită activitate ce ține de

gestionarea mijloacelor financiare și a bunurilor materiale ale altor persoane pe un termen de 4 ani.

Instanța informează că termenul de aplicare a pedepsei privative de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, în calitate de pedeapsă complementară la închisoare, în temeiul alin. (4) din art. 65 a Codului penal, se va calcula din momentul executării pedepsei principale.

7.11. În acest mod, reieșind din opiniile participanților la proces, a materialelor dosarului penal și din cele nominalizate *supra*, instanța consideră că o pedeapsă care ar justifica cu adevărat scopul legii penale în acest caz, care ar contribui la corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni de către condamnat este aplicarea unei pedepse sub forma închisorii, pe un termen de 8 ani, cu privarea de dreptul de a deține funcții sau de a exercita activități legate de gestionarea mijloacelor financiare și a bunurilor materiale ale altor persoane pe un termen de 4 ani, iar potrivit art. 72 alin. (3) din Codul penal, pedeapsa urmează să fie executată într-un penitenciar de tip semiînchis.

7.12. Pedeapsa aplicată în acest caz ca fi una echitabilă în raport cu infracțiunile săvârșite și în același timp nu va genera sentimente de nedreptate, dar va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărute, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

7.13. În subsidiar, raportat la conduita inculpatului dovedită pe întreg parcursul urmăririi penale și cercetării judecătorești, acesta eschivându-se o perioadă de timp, la atitudinea față de faptele comise, comportamentul său, dar și luând în considerație faptul că inculpatul se caracterizează ca o persoană nepredispusă spre desfășurarea unei activități infracționale în timp, iar la moment nu mai este condamnat în comiterea altor infracțiuni, permit instanței de a concluziona și faptul că corectarea și reeducarea lui Veaceslav Albot este posibilă doar aplicându-i o pedeapsă penală cu închisoare, mai aproape de cuantumul minim al sancțiunii normei incriminate, conform solicitării procurorului.

7.14. În același timp, termenul pedepsei urmează să fie calculat din momentul reținerii sale după rămânerea definitivă a sentinței și în acest termen se va include și perioada cât inculpatul s-a aflat în stare de reținere, de arest și de arest la domiciliu, de la 4 februarie 2019, ora 14 și 55 min. până la 30 august 2019 (vol.VI, f.d.148-149,151, vol. VII, f.d.165).

Cu privire la măsura preventivă.

8.1. În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) și art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța urmează să se expună în privința măsurii preventive ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

8.2. În contextul dezbaterilor judiciare, procurorul a solicitat aplicarea măsurii preventive – arestul preventiv, părțile vătămate și apărătorul inculpatului – avocatul Ilie Gilca nu s-au expus pe marginea aplicării sau menținerii măsurilor preventive în privința inculpatului, ultimul solicitând emiterea unei sentințe de achitare.

8.3. Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinței, instanța statuează că în privința inculpatului Veaceslav Albot, prin încheierea din 8 februarie 2017 a fost dispusă aplicarea măsurii preventive – arestul preventiv (în contumacie) pentru o perioadă de 30 de zile (vol. IV, f.d. 187-189), fiind dispusă anunțarea în căutare a acestuia (vol. IV, f.d. 142-143), fiind inițiat dosarul de căutare nr. 2017420024 (vol. VI, f.d. 144).

Ulterior, prin procesul-verbal de reținere din 04 februarie 2019, Albot Veaceslav a fost reținut *de facto* la 4 februarie 2019, la ora 14 și 55 min. (vol.VI, f.d.151), iar prin încheierea din 30 august 2019 a Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) s-a admis demersul procurului și s-a înlocuit măsura preventivă – arestul la domiciliu cu măsura preventivă liberare provizorie sub control judiciar pe un termen de 60 de zile, măsura expirând de drept până la momentul emiterii prezentei sentințe (vol.VII, f.d.166-170).

8.4. În acest context, instanța relevă că conform art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanța, din oficiu sau la cererea părților și ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

Potrivit prevederilor art. 175 din Codul de procedură penală, măsurile cu caracter de constrângere prin care bănuitul, învinuitul, inculpatul este împiedicat să întreprindă / anumite acțiuni negative asupra desfășurării procesului penal, securității și ordinii publice sau asupra asigurării executării sentinței constituie măsuri preventive. Măsurile preventive sânt orientate spre a asigura buna desfășurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, spre aceea ca ei să nu împiedice stabilirea adevărului ori spre asigurarea de către instanță a executării sentinței.

În conformitate cu prevederile art.176 din Codul de procedură penală, măsurile preventive pot fi aplicate de către procuror, din oficiu ori la propunerea organului de urmărire penală, sau, după caz, de către instanța de judecată numai în cazurile în care există suficiente temeiuri rezonabile, susținute prin probe, de a presupune că bănuitul, învinuitul, inculpatul ar putea să se ascundă de organul de urmărire penală sau de instanță, să exercite presiune asupra martorilor, să nimicească sau să deterioreze mijloacele de probă sau să împiedice într-un alt mod stabilirea adevărului în procesul penal, să săvârșească alte infracțiuni ori că punerea în libertate a acestuia va cauza dezordine publică.

8.5. Reieșind din conținutul art. 178 alin. (2) din Codul de procedură penală, obligarea de a nu părăsi țara constă în îndatorirea impusă inculpatului de către instanța de judecată de a nu părăsi țara fără încuviințarea organului care a dispus această măsură, precum și în îndeplinirea altor obligații prevăzute la alin.(1) din același articol.

8.6. Astfel, instanța statuează că până când sentința va deveni definitivă, se va aplica în privința inculpatului Albot Veaceslav măsura preventivă – *obligarea de a nu părăsi țara*.

Instanța menționează, că în privința inculpatului a fost aplicată o pedeapsă privativă de libertate, dar acesta nu a mai demonstrat până în prezent riscuri privind eschivarea sa de la respectarea măsurilor impuse prin lege acuzatului, nu are antecedente

penale, susține că este dispus să repare prejudiciul cauzat și aplicarea unei măsuri preventive nonprivative de libertate la momentul emiterii sentinței va avea ca scop eventual și responsabilizarea acestuia în fața instanțelor ierarhic superioare în cazul în care prezenta sentință va fi atacată.

Cu privire la mijloacele materiale de probă.

9.1. Cu referire la prevederile art. 161-162, art.385 alin.(1) pct.13, art.397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictelor.

9.2. La caz, instanța de judecată reține că prin ordonanța ofițerului de urmărire penală Sergiu Darii din 21 martie 2018 (vol. IV, f. d. 226-227) a fost recunoscut în calitate de mijloc material de probă: stick de memorie, de culoarea sură, cu inscripțiile pe acesta: „Kingston” , „DTSE9”, „8gb”, „DTSE9H/8gb”, „05655-302 A00LF”, „KF7224218” și „5V Taiwan”. La conectarea acestuia la blocul de sistem al calculatorului se depistează 3 fișiere denumite „System Volume Information”, „Windows Services” și „Kingston”, pe care nu există informație și 6 fișiere intitulate: „1. Новая запись”, „03.07.2016”, „14.07.2016”, „Tata”, „Новая запись 16.07” (vol.IV, f.d.228-229), ridicate de la partea vătămată Carazan Vitalie la 23 septembrie 2016.

9.3. Potrivit art. 162 alin. (1) pct. 5) și 6) din Codul de procedură penală, documentele care constituie corpuri delictelor rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate și obiectele ridicate de organul de urmărire penală, dar care nu au fost recunoscute corpuri delictelor, se remit persoanelor de la care au fost ridicate, iar din conținutul prevederilor art. 157 alin. (1) din Codul de procedură penală denotă că constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (*scrisă, audio, video, electronică etc.*) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sunt expuse ori adevărate circumstanțe care au importanță pentru cauză.

Subsecvent, art. 157 alin. (2) din Codul de procedură penală stipulează că documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului și se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sunt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar.

Conform art. 164 din Codul de procedură penală, înregistrările audio sau video, fotografiile, mijloacele de control tehnic, electronic, magnetic, optic și alți purtători de informație tehnico-electronică, dobândite în condițiile prezentului cod, constituie mijloace de probă dacă ele conțin date sau indici temeinici privind pregătirea sau săvârșirea unei infracțiuni și dacă conținutul lor contribuie la aflarea adevărului în cauza respectivă.

9.4. Elucidând cele expuse *supra*, se concluzionează că, la materialele cauzei penale mijloacele materiale de probă se păstrează în copii și în original, păstrarea cărora este permisă de norma de drept și necesară reieșind din circumstanțele de fapt și drept constatate în cadrul ședinței de judecată, nefiind solicitată restituirea acestora.

9.5. Astfel în urma celor expuse, în temeiul art. 162 alin. (1) pct. 5) și 164 din Codul de procedură penală, instanța de judecată concluzionează că mijlocul material de probă sub forma de purtător de informație tehnico - electronică de tip card de memorie, de culoarea sură, cu inscripțiile pe acesta: „Kingston” , „DTSE9”, „8gb”, „DTSE9H/8gb”, „05655-302 A00LF”, „KF7224218” și „5V Taiwan”, în care se atestă 6 fișiere audio, ridicat de la partea vătămată Carazanu Vitalie la 23 septembrie 2016, urmează să rămână la materialele cauzei penale pe toată perioada păstrării sale.

Cu privire la cheltuieli judiciare:

10.1. Potrivit materialelor cauzei penale, a rechizitoriului și în contextul dezbaterilor judiciare, procurorul Alexandru Chirița a opinat că au fost înregistrate cheltuieli judiciare pentru efectuarea expertizei judiciare și constatărilor medico-legale, în sumă totală de 58 542,50 de lei și solicită încasarea acestora de la inculpatul Albot Veaceslav, iar partea apărării nu s-a expus.

10.2. Instanța reține că potrivit informației din certificatul autentic nr. 34/5-69 din 7 februarie 2019 (vol.VI, f.d.108) eliberat de către Direcția finanțe din cadrul IGP a MAI, se confirmă că la 4 februarie 2019, din orașul Viena, statul Austria, în Rep. Moldova a fost extrădat inculpatul Albot Veaceslav, iar cheltuielile au fost suportate din bugetul statului în cuantum de 58 545,50 lei, din care diurna a constituit 10 501,66 lei, cazarea a constituit 26 837,56 lei, transportul a constituit 20 143 lei, transportul public a constituit 1011,28 lei și polița de asigurare medicală a constituit 52 de lei, fapt confirmat prin semnătura persoanei responsabile și impresiunea ștampilei oficiale a instituției.

10.3. În conformitate cu art. 229 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, cheltuielile judiciare sânt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului, iar instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite *interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare.*

Potrivit prevederilor art. 227 alin. (1) și (2) pct. 5) din Codul de procedură penală, cheltuieli judiciare sânt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, care cuprind sumele cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală, iar potrivit alin.(3) a aceleiași norme, cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Respectiv, alineatul (3) a normei indicate *supra* este o normă generală și nu obligă statul să suporte cheltuielile, ci să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acțiunilor organului de urmărire penală și pentru a nu condiționa termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părțile în proces.

10.4. Astfel, ținând cont de faptul că art. 229 alin. (2) din Codul de procedură penală, stabilește o listă exhaustivă de situații în care se exclude posibilitatea încasării cheltuielilor judiciare din contul inculpatului, în care acțiunea de extrădare nu se atestă, solicitarea procurorului cu privire la încasarea de la inculpatul Albot Veaceslav în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în cuantum total de 58 542,50 de lei este una întemeiată și astfel, instanța de judecată consideră necesar de a o admite integral, or în

prezenta cauză penală s-a constatat cert că anume acțiunile inculpatului au generat eschivarea sa, statul fiind obligat în acest sens să asigure extrădarea sa în Republica Moldova.

Mai mult, extrădarea reprezintă un procedeu reglementat nemijlocit de Codul de procedură penală prin art. 541-550, în cadrul căreia, statul solicitant se poate adresa unui stat străin cu cerere de extrădare a unei persoane care este urmărită penal și se eschivează, fiind așadar una din instituțiile indispensabile pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, iar prin urmare, cheltuielile judiciare suportate pot fi recuperate în ordinea art. 227-229 din același cod.

10.5. În circumstanțele specifice cauzei date, instanța a mai luat în considerare și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, în condiția neadmiterii încasării unor cheltuieli de judecată prea mari din contul inculpatului (*cauzele Kreuz împotriva Poloniei (nr. 1)*, §§ 60-67; *Podbielski și PPU Polpure împotriva Poloniei*, §§ 65-66; *Weissman și alții împotriva României*, § 42 și *a contrario Reuther împotriva Germaniei (dec.)*), or s-a statuat că partea care a câștigat procesul nu va putea obține rambursarea unor cheltuieli decât în măsura în care se constată realitatea, necesitatea și caracterul lor rezonabil (*cauza Costin versus România, hotărârea din 26 mai 2005; cauza Străin și alții versus România, hotărârea din 21 iulie 2005; cauza Petre versus România, hotărârea din 27 iulie 2006, etc.*).

Cu privire la măsurile asigurătorii.

11.1. În dezbateri judiciare, acuzatorul de stat a solicitat menținerea măsurilor de asigurare aplicate la faza urmăririi penale.

Părțile vătămate și apărătorul inculpatului – avocatul Ilie Gîlca nu s-au expus pe marginea măsurilor de asigurare aplicate.

11.2. În fapt, instanța relevă că prin încheierea din 1 martie 2019 emisă de Judecătoria Chișinău (vol.VI, f.d.63), încheierea din 1 martie 2019 emisă de Judecătoria Chișinău (vol. VI, f.d. 72), încheierea din 1 martie 2019 emisă de Judecătoria Chișinău (vol. VI, f.d. 80), încheierea din 1 martie 2019 emisă de Judecătoria Chișinău (vol. VI, f.d. 90) a fost autorizată aplicarea sechestrului în privința următoarelor bunuri:

- terenul agricol cu numărul cadastral ***** amplasat în extravilanul sat. *****, r-nul. *****, care aparține cu drept de proprietate învinuitului Albot Veaceslav;
- imobilul cu numărul cadastral ***** amplasat pe str. ***** din mun. Chișinău, care aparține cu drept de proprietate învinuitului Albot Veaceslav;
- terenul agricol cu numărul cadastral ***** amplasat în extravilanul sat. *****, r-nul. *****, care aparține cu drept de proprietate învinuitului Albot Veaceslav;
- cota de 50% la S.R.L. „*****” C.S.V., cu echivalentul a 250 000,00 de lei, care aparține cu drept de proprietate învinuitului Albot Veaceslav.

11.3. În drept, instanța reține potrivit prevederilor art. 203 alin. (2) din Codul de procedură penală, punerea sub sechestrul a bunurilor se aplică pentru a asigura repararea prejudiciului cauzat de infracțiune, pasibile fiind în temeiul art. 204 alin. (1) din aceeași lege, bunurile bănuitului, învinuitului, inculpatului sau ale părții civilmente responsabile în suma valorii probabile a pagubei.

În conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, costul bunurilor ce urmează a fi puse sub sechestru se determină conform prețurilor medii de piață din localitatea respectivă, fără aplicarea vreunui coeficient și valoarea bunurilor puse sub sechestru, în scopul asigurării acțiunii civile înaintate de partea civilă sau procuror, nu poate depăși valoarea acțiunii civile.

În concordanță cu art. 210 alin. (1) din Codul de procedură penală, bunurile se scot de sub sechestru prin hotărârea organului de urmărire penală sau instanței dacă, în urma retragerii acțiunii civile, modificării încadrării juridice a infracțiunii incriminate bănuțului, învinuțului, inculpatului ori din alte motive, a decăzut necesitatea de a menține bunurile sub sechestru.

De asemenea, instanța de judecată, judecătorul de instrucțiune sau procurorul, în limitele competenței lor, ridică sechestrul asupra bunurilor și în cazurile în care constată ilegalitatea punerii acestora sub sechestru de către organele de urmărire penală fără autorizația respectivă.

Conform art. 385 alin. (1) pct. 12) din Codul de procedură penală, instanța decide dacă urmează să fie ridicat sechestrul asupra bunurilor sau nu.

11.4. Instanța amintește că sechestrul asigurator reglementat la art. 202-210 din Codul de procedură penală nu are natura juridică a unei garanții reale, ci a unui act procesual de indisponibilizare a bunului, pentru ca acesta să nu poată face obiectul niciunei înstrăinări până la soluția definitivă.

Astfel condamnatul nu va fi ținut în mod obligatoriu să acopere prejudiciul cauzat anume din bunurile sechestrate, având posibilitatea reală de a acoperi aceste cheltuieli din alte surse, mai ales când în ședință de judecată și în faza urmăririi penale, partea apărării susține natura relațiilor juridice formate ca fiind unul de drept civil, or după cum rezultă din însăși natura acestor măsuri procesuale, funcționarea lor este numai asiguratorie, nu și reparatorie.

În susținerea acestei teze, în cauza *Raimondo contra Italiei*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului reiterează cele expuse *supra*, justificând concomitent aplicarea acestor măsuri prin interesul general și nefiind acceptat argumentul neproporționalității sechestrului în raport cu scopul urmărit, iar drept urmare a acestui fapt, Curtea a constatat lipsa încălcării art. 1 al Protocolului Adițional 1 la Convenție.

11.5. În acest sens, art. 205 alin. (1) din Codul de procedură penală stabilește că punerea sub sechestru a bunurilor poate fi aplicată de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată numai în cazurile în care există o bănuială rezonabilă că bunurile urmărite vor fi tănuite, deteriorate sau cheltuite.

Dacă însă, acțiunile de eschivare de la executarea sentinței în latura încasărilor patrimoniale sunt deja întreprinse, apoi eficacitatea aplicării măsurilor asiguratorii devine foarte redusă.

Mai mult ca atât, până la momentul emiterii prezentei sentințe, inculpatul Veaceslav Albot nu recunoaște vina în săvârșirea infracțiunii, iar instanței nu i-au fost prezentate probe care ar stabili o intenție reală a ultimului de a repara prejudiciul cauzat, ci doar declarația ultimului că dorește să restituie prejudiciul, existând în continuare un risc real privind imposibilitatea recuperării de către părțile vătămăte a daunelor cauzate.

11.6. Astfel, cu ocazia cercetării temeiurilor de menținere a aplicării sechestrului, de către instanță au fost abordate premisele procesuale și substanțiale și anume existența unei hotărâri privind aplicarea sechestrului, și respectiv faptele (*existența bănuielii rezonabile*), care permite a presupune întemeiat că inculpatul sau alte persoane la care se află bunurile urmărite, le pot tăinu, deteriora sau cheltui, la materialele cauzei fiind anexate inclusiv informația care atestă dreptul de proprietate al inculpatului în privința bunurilor imobile vizate *supra*.

11.7. În concluzie, instanța conchide în privința menținerii sechestrului aplicat prin încheierea din 1 martie 2019 emisă de Judecătoria Chișinău (vol.VI, f.d.63), prin încheierea din 1 martie 2019 emisă de Judecătoria Chișinău (vol. VI, f.d. 72), prin încheierea din 1 martie 2019 emisă de Judecătoria Chișinău (vol. VI, f. d. 80) și prin încheierea din 1 martie 2019 emisă de Judecătoria Chișinău (vol. VI, f. d. 90), în scopul asigurării compensării prejudiciilor cauzate prin infracțiune părților vătămate Carazanu Vitalie și Carazanu Ivan asupra bunurilor sechestrate, cu interzicerea înregistrării modificărilor la documentele de proprietate și folosință asupra bunurilor imobile indicate.

Cu privire la latura civilă.

12.1. Potrivit materialelor cauzei penale, a rechizitoriilor întocmite și în contextul dezbaterilor judiciare, acuzarea de stat a opinat spre admiterea acțiunilor civile înaintate.

Apărătorul inculpatului nu s-a expus în privința acțiunilor civile, solicitând emiterea unei sentințe de achitare în privința lui Veaceslav Albot.

12.2. Instanța concretizează că potrivit art. de 222 alin. (1) din Codul de procedură penală, persoana fizică care a intentat acțiunea civilă, prin ordonanța organului urmărire penală sau prin încheierea instanței de judecată, este recunoscută în calitate de parte civilă și ei i se înmânează informație în scris despre drepturile și obligațiile ei prevăzute în art.62.

12.3. În acest mod, partea vătămată Carazanu Vitalie, a înaintat în formă scrisă o acțiune civilă și a susținut admiterea integrală a acesteia, solicitând încasarea prejudiciului material în sumă de 82 000,00 de EURO (vol. I, f. d. 38-40).

12.4. În continuare, partea vătămată Carazanu Ivan a înaintat o cerere de chemare în judecată, prin care a solicitat încasarea cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune a mijloacelor bănești în sumă de 66073,00 euro și 48854,00 dolari SUA (vol. I, f.d. 54-56).

12.5. În continuare, cu referire la acțiunea civilă înaintată de Vitalie Carazanu și Ivan Carazanu, instanța relevă că în conformitate cu prevederile art. 219 ale Codului de procedură penală al R. Moldova, acțiunea civilă în procesul penal poate fi intentată la cererea persoanelor fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale, morale sau, după caz, le-a fost adusă daună reputației profesionale nemijlocit prin fapta (*acțiunea sau inacțiunea*) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia.

Persoanele fizice și juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acțiunile interzise de legea penală pot înainta o acțiune civilă privitor la despăgubire prin: 1) *restituirea în natură a obiectelor sau a contravalorii bunurilor pierdute* ori nimicite în urma săvârșirii faptei interzise de legea penală; 2) compensarea cheltuielilor pentru

procurarea bunurilor pierdute ori nimicite sau restabilirea calității, aspectului comercial, precum și repararea bunurilor deteriorate; 3) compensarea venitului ratat în urma acțiunilor interzise de legea penală; 4) repararea prejudiciului moral sau, după caz, a daunei aduse reputației profesionale.

Prejudiciul material se consideră legat de săvârșirea acțiunii interzise de legea penală dacă el se exprimă în cheltuieli pentru: 1) tratamentul părții vătămate și îngrijirea acesteia; 2) înmormântarea părții vătămate; 3) plata sumelor de asigurare, indemnizațiilor și pensiilor; 4) executarea contractului de depozit al bunurilor.

Acțiunea civilă poate fi înaintată în orice moment de la pornirea procesului penal până la terminarea cercetării judecătorești și poate fi înaintată în numele persoanei fizice sau juridice de către reprezentanții acestora.

Concomitent, pretențiile persoanelor fizice și juridice prejudiciate nemijlocit prin fapta interzisă de legea penală au prioritate în raport cu pretențiile statului față de făptuitor, iar organul de urmărire penală și instanța sânt obligate să aducă la cunoștință persoanei dreptul de a înainta acțiune civilă.

12.8. Instanța de judecată atestă că, prezentei spețe îi sunt aplicabile normele de drept material din Codul civil, în vigoare anterior datei de 1 martie 2019, prin prisma art.7 din Codul civil republicat, ținând cont de faptul că faptele infracționale au fost comise în perioada de timp cuprinsă între ianuarie 2012-iunie 2016.

Respectiv, conform art.1398 alin.(1) din Codul civil (*în red. Legii nr. 1125 din 13 iunie 2002*), cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune. Pentru angajarea răspunderii delictuale este necesară, potrivit regulii generale și vinovăția autorului faptei ilicite.

12.9. Cu privire la acțiunea civilă înaintată de Vitalie Carazanu, instanța subliniază că acesta fiind audiat în ședință de judecată într-un proces contradictoriu, a declarat că suma prejudiciului material constă din 82 mii euro, fiindu-i întoarsă suma de 14000,00 dolari SUA de către Eni Anatol care îi era dator lui Albot Veaceslav, adăugând că în această sumă sunt incluse și procentele, însă nu poate oferi un calcul cu precizie.

Aceeași situație este prezentă și în cazul acțiunii civile înaintate de Ivan Carazanu, ori acesta fiind audiat în ședința de judecată într-un proces contradictoriu a declarat că suma solicitată cu titlu de prejudiciu material constată din datoria de bază cât și din dobândă, însă nu poate spune cu certitudine întinderea acestor sume.

12.10. În acest context, odată cu stabilirea vinovăției inculpatului în săvârșirea infracțiunii, instanța a stabilit cu certitudine și faptul că părților vătămate Vitalie Carazanu și Ivan Carazanu le-au fost cauzate daune materiale rezultate din deposedarea de mijloace bănești, fapt care se confirmă atât prin recunoașterea vinovată a inculpatului, cât și nemijlocit prin actele anexate, însă nu este clară la moment întinderea prejudiciului material cauzat, or partea vătămată Vitalie Carazanu și partea vătămată Ivan Carazanu nu au oferit o informație certă despre suma restituită ulterior în contextul reparării prejudiciului, motiv din care instanța de judecată urmează a admite acțiunea civilă doar în principiu, nefiind posibilă stabilirea cu certitudine a cuantumului prejudiciului suportat care necesită să fie restituit la momentul adoptării sentinței.

12.11. Instanța mai conchide că prejudiciul material solicitat de părțile civile are o întindere determinată în speță, dar caracterul incert se determină prin imposibilitatea aprecierii la acest moment a cuantumului necesar de a fi încasat din contul inculpatului, adică acesta trebuie să fie un prejudiciu care urmează a fi evaluat, ce impune ca acțiunea civilă să fie examinată de către o instanță de judecată în materie civilă.

Totodată, instanța iterează că până la soluționarea acțiunii civile, inculpatul nu a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune, iar părțile civile, care au înaintat cerere de chemare în judecată, nu au confirmat acest lucru.

12.12. Astfel, prin prisma art. 387 alin. (3) pct. 3) din Codul de procedură penală, pentru a stabili exact suma despăgubirilor cuvenite părților civile, instanța va dispune admiterea în principiu a acțiunii civile, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanța civilă.

În conformitate cu prevederile articolelor 72 și 84 din Codul penal, art. 162, 203-205, 219-225, 227-229, 329, 340, 384-389, 392-395 și 397 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se recunoaște vinovat **Albot Veaceslav ******* în comiterea infracțiunii prevăzute de articolul 190 alin. (5) din Codul penal, se condamnă și i se stabilește o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 8 (opt) ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și cu privarea de dreptul de a deține funcții sau de a exercita activități legate de gestionarea mijloacelor financiare și a bunurilor materiale ale altor persoane pe un termen de 4 (patru) ani.

Termenul de executare a pedepsei sub formă de închisoare aplicat lui Veaceslav Albot se calculează din momentul reținerii sale, după rămânerea definitivă a sentinței, cu includerea în acest termen a perioadei de timp cât acesta s-a aflat în stare de reținere, de arest preventiv și de arest la domiciliu de la 4 februarie 2019, ora 14 și 55 min. până la 30 august 2019.

Până la data când sentința va deveni definitivă, se aplică în privința lui Veaceslav Albot măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara.

Se admite demersul procurorului și se încasează de la Albot Veaceslav în beneficiul Statului, cu titlu cheltuieli judiciare suportate pentru efectuarea extrădării, mijloace bănești în sumă de 58 542 (cincizeci și opt de mii cinci sute patruzeci și doi), 50 de lei.

Mijlocul materiale de probă: - un purtător de informație tehnico-electronică de tip „card de memorie” de model „DTSE 8gb” ridicat de la partea vătămată Carazanu Ivan, urmează să rămână la materialele cauzei penale pe toată perioada păstrării sale.

Acțiunea civilă înaintată de către Carazanu Vitalie împotriva lui Veaceslav Albot privind încasarea cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune a mijloacelor bănești în sumă de 82 000 (optzeci și două mii) de EURO, se admite în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanța civilă.

Acțiunea civilă înaintată de către Carazanu Ivan inculpatului Veaceslav Albot privind încasarea cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune a mijloacelor bănești în cuantum de 66 073 (șaizeci și șase mii șapte zeci și trei) de EURO și 48 854 (patruzeci și opt mii opt sute cinci zeci și patru) de dolari SUA sau echivalentul lor în valută națională la momentul executării hotărârii, se admite în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă.

În scopul asigurării executării sentinței judecătorești și asigurării compensării prejudiciilor cauzate prin infracțiune părților vătămate, se mențin sechestrele aplicate prin:

1) încheierea din 1 martie 2019 emisă de Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana, prin care a fost autorizată aplicarea sechestrului în privința bunului imobil - terenul agricol cu numărul cadastral ***** amplasat în extravilanul sat. *****, r-nul *****, care aparține cu drept de proprietate lui Albot Veaceslav;

2) încheierea din 1 martie 2019 emisă de Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana, prin care a fost autorizată aplicarea sechestrului în privința bunului imobil - terenul agricol cu numărul cadastral ***** amplasat în extravilanul sat. *****, r-nul *****, care aparține cu drept de proprietate lui Albot Veaceslav;

3) încheierea din 1 martie 2019 emisă de Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana, prin care a fost autorizată aplicarea sechestrului în privința bunului imobil cu numărul cadastral ***** amplasat pe str. ***** din mun. Chișinău, care aparține cu drept de proprietate lui Albot Veaceslav;

4) încheierea din 1 martie 2019 emisă de Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana, prin care a fost autorizată aplicarea sechestrului în privința cotei părți în cuantum de 50% de la societatea comercială S.R.L. „*****” C.S.V., cu echivalentul a 250 000 (două sute cincizeci de mii),00 de lei, care aparține cu drept de proprietate lui Albot Veaceslav, cu interzicerea efectuării actelor juridice cu aceste bunuri.

Sentința este cu drept de atac în ordine de apel în Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 (cincisprezece) zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (*sediul Buiucani*), din momentul pronunțării integrale a acesteia.

Președintele ședinței,
judecător

Stella BLEȘCEAGA